

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2024. május 8.*

„Tagállami kötelezettségszegés – 2005/36/EK irányelv – A szakmai képesítések elismerése – A 3. cikk (1) bekezdésének g) és h) pontja – A tagállamok annak biztosítására vonatkozó kötelezettsége, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai meghatározzák az alkalmazkodási időszakot teljesítő vagy az alkalmassági vizsgára készülő személyek jogállását – A 7. cikk (3) bekezdése – A tagállamok azon kötelezettsége, hogy biztosítsák többek között az állatorvosok és az építészmérnökök számára, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett nyújthassanak szolgáltatásokat – A 45. cikk (2) bekezdésének c), f) és részben e) pontja – A tagállamok annak biztosítására vonatkozó kötelezettsége, hogy az egyetemi szintű, vagy azzal egyenértékűnek tekintendő, ezen irányelv 44. cikke követelményeinek megfelelő, előírt gyógyszerészeti képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkező személyeknek, a kiegészítő szakmai tapasztalat követelményére is figyelemmel, módjuk legyen legalább az említett irányelv 45. cikkének (2) bekezdésében foglalt tevékenységek gyakorlását megkezdeni – Az 51. cikk (1) bekezdése – A tagállamok annak biztosítására vonatkozó kötelezettsége, hogy a fogadó tagállam illetékes hatósága egy hónapon belül visszaigazolja a szakmai képesítések elismerése iránti kérelem beérkezését, és adott esetben tájékoztassa a kérelmezőt a hiányzó okiratokról – A nemzeti jogba való átültetés hiánya”

A C-75/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2022. február 4-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Armati, M. Mataija és M. Salyková, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: A. Edelmannová, L. Halajová, T. Müller, O. Serdula, M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos tanácselnök, O. Spineanu-Matei, J.-C. Bonichot (előadó), S. Rodin és L. S. Rossi bírák,

* Az eljárás nyelve: cseh.

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2023. szeptember 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetlevelében az Európai Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Cseh Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen 2013. november 13-i 2013/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2013. L 354., 132. o.) módosított, a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2005. L 255., 22. o.; helyesbítések: HL 2007. L 271., 18. o.; HL 2008. L 93., 28. o.; HL 2014. L 305., 115. o.; a továbbiakban: 2005/36 irányelv) 3. cikke (1) bekezdése g) és h) pontjának, a 6. cikk első bekezdése b) pontjának, a 7. cikke (3) bekezdésének, a 21. cikke (6) bekezdésének, a 31. cikke (3) bekezdésének, a 45. cikke (2) bekezdése c), f) pontjának és részben e) pontjának, 45. cikke (3) bekezdésének, 50. cikke (1) bekezdésének együttesen értelmezve a VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjával és az 51. cikkének (1) bekezdésével – nem teljesítette a 2005/36 irányelvből eredő kötelezettségeit, és a Cseh Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 2 A 2005/36 irányelv „Fogalom meghatározások” című 3. cikke az (1) bekezdésében kimondja:

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

- g) »alkalmazkodási időszak«: szabályozott szakma gyakorlása a fogadó tagállamban, az adott szakmában megfelelő képesítéssel rendelkező személy felügyelete mellett; az ilyen, felügyelet alatt folytatott gyakorlattal töltött időszak adott esetben továbbképzést is magában foglalhat. A felügyelet alatt folytatott gyakorlattal töltött időszakot értékelni kell. Az alkalmazkodási időszakot és annak értékelését szabályozó részletes szabályokat, valamint a felügyelet alatt lévő migráns jogállását a fogadó tagállam illetékes hatósága állapítja meg.

A felügyelet alatt folytatott gyakorlatát töltő személy fogadó tagállambeli jogállását – különösen a tartózkodási jog, a kötelezettségek, a szociális jogok és az ellátások, juttatások és javadalmazás tekintetében – a fogadó tagállam illetékes hatóságai az alkalmazandó közösségi joggal összhangban állapítják meg;

h) »alkalmassági vizsga«: a kérelmező szakmai tudására, képességeire és készségeire vonatkozó, a fogadó tagállam illetékes hatóságai által lefolytatott vagy elismert vizsga, amelynek célja annak felmérése, hogy a kérelmező alkalmas-e az adott tagállamban valamely szabályozott szakma gyakorlására.

A vizsga lefolytatása érdekében az illetékes hatóságok listát készítenek azokról a szakterületekről, amelyekre – a fogadó tagállamban megkövetelt képzés és a kérelmező által végzett képzés összehasonlítása alapján – a kérelmező oklevele vagy az előírt képesítés megszerzését tanúsító egyéb okirata nem vonatkozik.

Az alkalmassági vizsgának figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy a kérelmező a saját tagállamában vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, szakképzett személy. A vizsgának a listáról kiválasztott olyan szakterületeket kell átfognia, amelyek ismerete a szóban forgó szakmának a fogadó tagállamban való gyakorlásához feltétlenül szükséges. A vizsga kiterjedhet a fogadó tagállamban az érintett tevékenységekre alkalmazandó szakmai szabályok ismeretére is.

Az alkalmassági vizsga alkalmazásának részleteit, valamint a fogadó tagállamban alkalmassági vizsgára készülő kérelmezőnek a fogadó tagállambeli jogállását az adott tagállam illetékes hatóságai határozzák meg;

[...]

3 A 2005/36 irányelv „A szabad szolgáltatásnyújtás elve” című 5. cikke az (1) és (2) bekezdésében kimondja:

„(1) A közösségi jog különös rendelkezéseinek, valamint ezen irányelv 6. és 7. cikkének sérelme nélkül a tagállamok semmilyen, szakmai képesítéssel kapcsolatos okból nem korlátozhatják a szabad szolgáltatásnyújtást egy másik tagállamban:

- a) ha a szolgáltatásnyújtó jogszerűen letelepedett egy tagállamban azzal a céllal, hogy ott ugyanazt a szakmát gyakorolja (a továbbiakban: »letelepedés szerinti tagállam«), valamint
- b) a szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén, amennyiben az adott szakmát egy vagy több tagállamban a szolgáltatásnyújtást megelőző tíz év folyamán legalább egy évig gyakorolta, abban az esetben, ha a szakma abban a letelepedés szerinti tagállamban nem szabályozott. A szakma két évig tartó gyakorlását előíró feltétel nem alkalmazható, ha akár a szakma, akár a szakmára felkészítő képzés szabályozott.

(2) E cím rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha a szolgáltatásnyújtó az (1) bekezdésben említett szakma átmeneti és alkalmi jellegű gyakorlása céljából megy a fogadó tagállam területére.

A szolgáltatásnyújtás átmeneti és alkalmi jellegét – különösen a szolgáltatás időtartama, gyakorisága, rendszeressége és folytonossága alapján – esetenként kell megállapítani.”

4 Ezen irányelv „Mentességek” című 6. cikke szerint:

„Az 5. cikk (1) bekezdése alapján a fogadó tagállam a másik tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtót mentesíti a saját területén letelepedett szakképzett személyekkel szemben támasztott alábbi követelményeinek teljesítése alól:

[...]

b) valamely társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vétel, a biztosító intézményekkel a biztosított személyek javára végzett tevékenységekre vonatkozóan történő elszámolás céljából.

A szolgáltatásnyújtó azonban előzetesen, illetve sürgős esetben utólag tájékoztatni köteles a b) pontban említett szervet az általa nyújtott szolgáltatásokról.”

5 Az említett irányelv „A szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén előzetesen teendő nyilatkozat” című 7. cikke a (3) bekezdésében kimondja:

„(3) A szolgáltatást a letelepedés szerinti tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani, amennyiben abban a tagállamban létezik ilyen cím az adott szakmai tevékenységre. Ezt a címet a letelepedés szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén úgy kell feltüntetni, hogy a fogadó tagállam szakmai címével ne lehessen összetéveszteni. Amennyiben a letelepedés szerinti tagállamban nem létezik ilyen szakmai cím, a szolgáltatásnyújtónak előírt képesítését kell feltüntetnie e tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén. Kivételt képeznek a III. cím III. fejezetében említett esetek, amelyekben a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani.”

6 Ugyanezen irányelvnek „A feltétel nélküli elismerés elve” című 21. cikke az (1) és (6) bekezdésében kimondja:

„(1) Minden tagállam elismeri [...] az [...] állatorvosi [...], illetve építészmérnöki [...] képesítés megszerzését tanúsító okiratokat [...], és a szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képesítések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat.

[...]

(6) Az orvosi, általános ápolói, fogorvosi, állatorvosi, szülésznői, illetve gyógyszerészi szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdését és gyakorlását minden tagállam az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirathoz köti, amely tanúsítja, hogy az érintett szakember a képzése során megszerezte a 24. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (6) bekezdésében, a 31. cikk (7) bekezdésében, a 34. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (3) bekezdésében, illetve a 44. cikk (3) bekezdésében említett megfelelő ismereteket, képességeket és készségeket.

Az általánosan elismert tudományos és műszaki haladás figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 57c. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 24. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (3) bekezdésében, a 44. cikk (3) bekezdésében és a 46. cikk

(4) bekezdésében foglalt ismeretek és készségek naprakésszé tételéről, az érintett szakemberekre közvetlenül vonatkozó uniós jog fejlődésének figyelembevétele céljából.

Az ilyen naprakésszé tétel nem vonhatja maga után a tagállamok azon meglévő, lényeges jogszabályi alapelveinek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak. Az ilyen naprakésszé tételnek tiszteletben kell tartania, hogy az oktatási rendszerek megszervezése az [EUMSZ] 165. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatáskörébe tartozik.”

7 A 2005/36 irányelv „Általános ápolók képzése” című 31. cikke a (3) bekezdésének első albekezdésében kimondja:

„(3) Az általános ápolói képzés időtartama összesen legalább három év, amely kiegészítésként ezzel egyenértékű ECTS-kreditekben [európai kreditviteli rendszer kreditekben] kifejezhető, és legalább 4600 órás elméleti képzést és klinikai gyakorlatot foglal magában, amelyen belül az elméleti képzés tartama a teljes képzés minimális időtartamának legalább egyharmadát, a klinikai gyakorlat pedig legalább a felét teszi ki. A tagállamok részleges mentesítést adhatnak azon szakemberek számára, akik képzésének egy része olyan kurzusokon történt, amelyek legalább ezzel egyenértékű szintűek voltak.”

8 Ezen irányelvnek az „Általános ápolói szakmai tevékenységek gyakorlása” című 32. cikke szerint:

„Ezen irányelv alkalmazásában, az általános ápolói szakmai tevékenységek a szakmaként gyakorolt és az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett tevékenységek.”

9 Az említett irányelv „Gyógyszerészképzés” című 44. cikke szerint:

„(1) A gyógyszerészképzésre történő felvétel feltétele olyan bizonyítvány megléte, amely az érintett tanulmányok tekintetében valamely tagállamban egyetemre vagy azzal egyenértékű szintűként elismert felsőoktatási intézménybe történő felvételre jogosít.

[...]”

10 Ugyanezen irányelvnek „A gyógyszerészi szakmai tevékenységek gyakorlása” című 45. cikke a (2) és (3) bekezdésében kimondja:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az előírt, egyetemi szintű vagy azzal egyenértékűnek elismert, a 44. cikk szerinti előírásoknak megfelelő gyógyszerészi képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkező személyeknek – szükség szerint a kiegészítő szakmai tapasztalat követelményére is figyelemmel – módjuk legyen legalább a következő tevékenységek gyakorlását megkezdeni, és e tevékenységeket gyakorolni:

- a) gyógyszerek gyógyszerformájának elkészítése;
- b) gyógyszerek gyártása és vizsgálata;
- c) gyógyszerek tesztelése e célra szolgáló laboratóriumban;
- d) gyógyszerek tárolása, tartósítása és nagykereskedelmi elosztása;

- e) biztonságos és hatékony, megfelelő minőségű gyógyszerek beszerzése, készítése, tesztelése, tárolása, forgalmazása és kiadása közforgalmú gyógyszertárakban;
- f) biztonságos és hatékony, megfelelő minőségű gyógyszerek készítése, tesztelése, tárolása és kiadása kórházakban;
- g) tájékoztatás és tanácsadás nyújtása a gyógyszerekre, többek között megfelelő használatukra vonatkozóan;
- h) jelentéstétel a gyógyszerkészítmények mellékhatásairól az illetékes hatóságok felé;
- i) az önmagukat gyógyszerező betegek személyre szabott figyelemmel kísérése;
- j) hozzájárulás a helyi vagy nemzeti közegészségügyi kampányokhoz.

(3) Ha egy tagállam valamely gyógyszerési tevékenység gyakorlásának megkezdését vagy gyakorlását – az V. melléklet 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat meglétén felül – kiegészítő szakmai tapasztalathoz köti, ez a tagállam e tekintetben elegendő bizonyítékként ismeri el az érintett személy saját tagállamának illetékes hatóságai által kibocsátott olyan igazolást, amely szerint az érintett személy a kérdéses tevékenységet a saját tagállamban hasonló időtartamon keresztül gyakorolta.”

11 A 2005/36 irányelv „Dokumentáció és formai követelmények” című 50. cikke szerint:

„(1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai e cím alapján a kérdéses szabályozott szakma gyakorlására vonatkozó engedély iránti kérelmet bírálják el, megkövetelhetik a VII. mellékletben felsorolt dokumentumok és igazolások bemutatását.

A VII. melléklet 1. pontjának d), e) és f) alpontjában felsorolt dokumentumok a benyújtásuk napján három hónapnál nem lehetnek régebbiek.

A tagállamok, szervek és más jogi személyek gondoskodnak a tudomásukra jutott adatok bizalmas kezeléséről.

(2) Alapos kétség esetén a fogadó tagállam egy másik tagállam illetékes hatóságától kérheti, hogy igazolja az ez utóbbi tagállamban kiadott tanúsítványok és előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratok hitelességét, valamint adott esetben azt, hogy a jogosult az e cím III. fejezetében említett szakmák tekintetében megfelel a 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44., illetve 46. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek.

(3) Alapos kétség esetén, ha a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot egy tagállam illetékes hatósága bocsátotta ki, és az olyan képzésre vonatkozik, amelyre részben vagy teljes egészében egy másik tagállam területén jogszerűen letelepedett intézményben került sor, a fogadó tagállam jogosult az okiratot kibocsátó tagállam illetékes szervéhez fordulni avégett, hogy meggyőződjön arról,

- a) hogy a képzést folytató intézménynél tartott képzést hivatalosan igazolta-e az okiratot kibocsátó tagállamban található oktatási intézmény;

- b) hogy a kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat azonos-e azzal, amelyet akkor adtak volna meg, ha a képzést teljes egészében a képesítő okiratot kibocsátó tagállamban végezték volna; valamint
- c) hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat ugyanazokat a szakmai jogokat biztosítja-e a képesítő okiratot kibocsátó tagállam területén.

[...]

- 12 Ezen irányelvnek „A szakmai képesítések kölcsönös elismerésére irányuló eljárás” című 51. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) A fogadó tagállam illetékes hatósága a kérelem beérkezését követő egy hónapon belül visszaigazolást küld a kérelem beérkezéséről, és adott esetben tájékoztatja a kérelmezőt a hiányzó iratokról.”

- 13 Az említett irányelvnek „Képzettséghez kapcsolódó címek használata” című 54. cikke szerint:

„A 7. és az 52. cikk sérelme nélkül, a fogadó tagállam gondoskodik arról, hogy az érintett személyek megkapják a jogot arra, hogy a saját tagállamukban megszerzett, képzettséghez kapcsolódó címüket, és lehetőség szerint annak rövidített formáját saját tagállamuk nyelvén használhassák. A fogadó tagállam megkövetelheti, hogy a kérelmező a cím viselésekor annak az oktatási intézménynek vagy vizsgabizottságnak a nevét és címét is feltüntesse, ahol a címet szerezte. Amennyiben a saját tagállamban használatos, képzettséghez kapcsolódó cím a fogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amelyhez ez utóbbi tagállamban a jogosult által el nem végzett kiegészítő képzés szükséges, a fogadó tagállam megkövetelheti a jogosulttól, hogy a saját tagállamban használatos, képzettséghez kapcsolódó címet a fogadó tagállam által megállapítandó megfelelő formában használja.”

- 14 Ugyanezen irányelvnek „Az 50. cikk (1) bekezdése értelmében megkövetelhető dokumentumok és igazolások” című VII. melléklete az 1. pontjának d) és e) alpontja a következőket írja elő:

„(1) Dokumentumok

[...]

- d) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatósága a szabályozott szakma gyakorlása iránti kérelem benyújtójától olyan okiratok benyújtását követeli meg, melyek helyes magatartását vagy jó hírnevét, továbbá azt igazolják, hogy nem jelentett csődöt, vagy súlyos szakmai kötelességszegés vagy bűncselekmény elkövetése miatt felfüggeszti vagy megtiltja a foglalkozás gyakorlását, e tagállam köteles elfogadni a területén a tagállamok szabályozott szakma gyakorlását kérelmező állampolgárai esetében, mint elégséges bizonyítékot, a saját tagállam, vagy a külföldi személy korábbi tartózkodási helye szerinti tagállam illetékes hatóságai által kiállított okiratokat, melyek a fenti követelményeknek való megfelelést igazolják. A megkeresett hatóságok a kért iratokat két hónapos határidőn belül kötelesek rendelkezésre bocsátani.

Amennyiben a saját tagállam vagy a külföldi személy korábbi tartózkodási helye szerinti tagállam illetékes hatóságai nem bocsátják rendelkezésre az első albekezdés szerint kért iratokat, ezeket az iratokat pótolni lehet büntetőjogi felelősség tudatában (eskü alatt) tett nyilatkozattal, – vagy, olyan

államok esetében, ahol nincs eskü alatt tett nyilatkozat, ünnepélyes nyilatkozattal – melyet az érintett személy az illetékes bírói vagy közigazgatási hatóság, vagy adott esetben a saját tagállam vagy a külföldi személy korábbi tartózkodási helye szerinti tagállam közjegyzője vagy megfelelően minősített szakmai testülete előtt tett; ennek a hatóságnak vagy közjegyzőnek igazolásba kell foglalni az eskü alatti, vagy az ünnepélyes vagy a büntetőjogi felelősség tudatában tett nyilatkozat hitelességét.

e) Ha a fogadó tagállam saját állampolgáraitól a kérelmező fizikai vagy szellemi állapotára vonatkozó igazolást követel meg a szabályozott szakma gyakorlásához, ez a tagállam köteles elfogadni, mint elégséges bizonyítékot, a kérelmező saját tagállama illetékes hatóságai által megkövetelt okirat benyújtását. Amennyiben a saját tagállam nem követel meg ilyen okiratot, a fogadó tagállam elfogadja ennek a tagállamnak illetékes hatóságai által kiállított igazolást. Ebben az esetben, a saját tagállam illetékes hatóságai a kért iratokat két hónapos határidőn belül kötelesek rendelkezésre bocsátani.”

A cseh jog

A szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény

15 A zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (18/2004. sz. törvény az Európai Unió tagállamai állampolgárai és más államok egyes állampolgárai szakmai képesítéseinek és egyéb képességeinek elismeréséről és egyes törvények módosításáról [a szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény] a továbbiakban: a szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény) jelen ügyben alkalmazandó változata 13. §-ának (1) bekezdése szerint:

„(1) »Alkalmazkodási időszak« alatt értendő az az időszak, amely alatt a kérelmező a Cseh Köztársaságban valamely szakmai képesítéssel rendelkező természetes személy felügyelete mellett valamely szabályozott tevékenységet gyakorol azzal a céllal, hogy kiegészítse azon elméleti és gyakorlati területekre vonatkozó ismereteket, amelyek a Cseh Köztársaságban előírt szakképesítést igazoló bizonyítvány kiállításához vezető oktatás és képzés tartalmának részét képezik, és amelyek ismerete a szabályozott tevékenységek gyakorlásához szükséges. Az alkalmazkodási időszak magában foglalhat a szakmai képesítés kiegészítésére irányuló tanulmányokat vagy továbbképzést is.”

16 A szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény 14. §-ának (1) bekezdése szerint:

„(1) Az alkalmassági vizsga a kérelmező szakmai tudására, képességeire és készségeire vonatkozó vizsga, amelynek célja annak felmérése, hogy a kérelmező alkalmas-e arra, hogy a Cseh Köztársaságban valamely szabályozott tevékenységet gyakoroljon. Az alkalmassági vizsgára elismerő hatóság, más közigazgatási hatóság, egyetem vagy az érintett célkitűzés tekintetében releváns más oktatási intézmény [...] előtt kerül sor.”

17 E törvény 15. §-a kimondja:

„Végrehajtási rendelet vagy szakmai szabályzat egyes szabályozott tevékenységekre vagy szabályozott tevékenységek csoportjára vonatkozóan – azok sajátosságainak figyelembevételével – megállapíthatja az alkalmazkodási időszak időtartamának meghatározására szolgáló módszert, valamint az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga, értékelésének feltételeit, beleértve az alkalmassági vizsga formáját, tartalmát és terjedelmét.”

18 Az említett törvény 20. §-a értelmében:

„(1) Ha egy szabályozott tevékenység Cseh Köztársaságban történő gyakorlásához szükséges annak igazolása, hogy a kérelmező jó hírnévvel rendelkezik, vagy a szóban forgó tevékenység gyakorlásával kapcsolatos közigazgatási vagy fegyelmi vétség miatt nem szabtak ki vele szemben szankciót, elegendőnek kell tekinteni a származási tagállam illetékes hatósága által kiállított, ezt a tényt igazoló okiratot. Ez az okirat az származási tagállam bírósági nyilvántartásából származó kivonat vagy a hasonló nyilvántartásából származó kivonat, illetve a származási tagállam illetékes hatósága által kiállított ezekkel egyenértékű okirat, vagy – ha a származási tagállamban nem vezetnek ilyen nyilvántartást – a kérelmező jó hírnévről szóló nyilatkozata.

(2) Ha ez a Cseh Köztársaságban a szabályozott tevékenységek gyakorlásához szükséges, annak igazolása, hogy a kérelmezővel szemben a külön jogszabályban meghatározott időszakban nem hoztak csődeljárásról szóló határozatot, nem helyezték csődeljárás alá, vagy a csődeljárás iránti kérelmet nem utasították el a vagyon hiánya miatt, vagy hogy a kérelmező által a létesítő okirat szerinti szerveként, a jogi személy létesítő okirat szerinti szervének tagjaként vagy más szervének tagjaként betöltött tisztség ellátását nem akadályozza, hogy a kérelmező korábban hasonló tisztséget töltött be olyan jogi személynél, amelynek vagyonával szemben csődeljárás indult, vagy amely esetében a vagyon hiányában elutasításra került a csődeljárás iránti kérelem, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által kiállított, ilyen igazolást tartalmazó okiratot elegendőnek kell tekinteni.

(3) Ha a tagállamok illetékes hatóságai nem állítják ki az (1) és (2) bekezdésben említett okiratokat, azok helyett a kérelmező a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága előtt vagy az abban a tagállamban letelepedett közjegyző előtt jó hírnévről szóló nyilatkozatot köteles tenni.

(4) Ha a kérelmező egészségügyi alkalmassága szükséges ahhoz, hogy a Cseh Köztársaságban szabályozott tevékenységet végezzen, a származási tagállam által megkövetelt egészségügyi alkalmassági okiratot elegendőnek kell tekinteni. Ha a származási tagállam nem követeli meg a szóban forgó tevékenység végzéséhez az egészségügyi alkalmasság igazolását, elegendőnek kell tekinteni a származási tagállam illetékes hatósága által kiállított, a Cseh Köztársaság külön jogszabályában meghatározott feltételnek való megfelelést igazoló dokumentumot.

[...]

19 Ugyanezen törvény 27. §-a (2) bekezdésének szövege a következő:

„(2) Annak a kérelmezőnek, aki átmeneti vagy alkalmi jelleggel gyakorol szabályozott szakmát a Cseh Köztársaságban [...] a származási tagállami szakmai címét e tagállam jogszabályaival összhangban és e tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén kell használnia.”

20 A szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény 33. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Egy másik tagállam illetékes hatóságának kérésére a Cseh Köztársaság illetékes hatósága elvégzi a szükséges vizsgálatokat, és a lehető leghamarabb rendelkezésre bocsátja a kért információkat. Amennyiben az információt 30 napon belül nem lehet megadni, erről tájékoztatni kell a másik tagállam illetékes hatóságát.”

21 E törvény 36a. §-ának (1) bekezdése szerint:

„(1) Az a kérelmező, aki valamely tagállam állampolgára [...], és aki a szóban forgó tevékenységet, amely a Cseh Köztársaságban szabályozott tevékenység, a saját tagállama jogszabályainak megfelelően folytatja, arra is jogosult, hogy ezt a tevékenységet átmeneti vagy alkalmi jelleggel a Cseh Köztársaság

területén gyakorolja anélkül, hogy eleget kellene tennie a különös szabályozás szerinti, valamely szakmai szervezet általi bejegyzésre, nyilvántartásba vételre, engedélyezésre vagy ilyen szervezethez való csatlakozásra vonatkozó kötelezettségnek, továbbá anélkül, hogy kérelmeznie kellene a szakmai képesítésének elismerését [...].”

A 95/2004. sz. törvény

- 22 A zákon č. 95/2004 Sb. o podmínkách ziskávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta (az orvosi, fogorvosi és gyógyszerészeti szakma gyakorlásához szükséges szakmai készségek és különös készségek megszerzésének és elismerésének feltételeiről szóló 95/2004. sz. törvény; a továbbiakban: 95/2004. sz. törvény) jelen ügyben alkalmazandó változata 2. §-ának g) pontja értelmében:

„E törvény alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

[...]

[...] »a fogorvosi és gyógyszerészeti hivatás független gyakorlása« azon tevékenységek gyakorlása, amelyekre a fogorvos vagy a gyógyszerész szakmai felügyelet nélkül, a beteg egészségi állapotának és az ahhoz kapcsolódó körülményeknek a saját megítélése és értékelése alapján jogosult.”

- 23 A 95/2004. sz. törvény 10. §-ának (2) bekezdése kimondja:

„(2) A szakmai készségek megszerzését követően a gyógyszerész [...] önállóan gyakorolhatja a gyógyszerészeti ellátási szolgáltatásokkal összefüggő tevékenységeket a 2011. november 6-i zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) (az egészségügyi szolgáltatásokról és azok nyújtásának feltételeiről szóló 372/2011. sz. törvény [egészségügyi szolgáltatási törvény]) (a továbbiakban: egészségügyi szolgáltatási törvény) kivéve azokat a tevékenységeket, amelyek önálló gyakorlása a 11. § szerinti különös készségek megszerzéséhez kötött. A gyógyszerész olyan tevékenységek végzésére is jogosult, amelyek nem kapcsolódnak az egészségügyi ellátáshoz, mégpedig a 2007. december 6-i zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech) (a gyógyszerkészítményekről és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló, 378/2007. sz. törvény [a gyógyszerkészítményekről szóló törvény]) értelmében a gyógyszerek gyártása és ellenőrzése, valamint a gyógyszerek gyógyszerforgalmazó cégnél történő tárolásával és forgalmazásával kapcsolatos tevékenységek során.

- 24 A 95/2004. sz. törvény 11. §-ának (1), (2) és (7)–(12) bekezdése szerint:

„(1) A gyógyszerészeti szakmai készség megszerzhető:

- a) képesítő vizsgával záruló szakosított képzés sikeres teljesítése, amelynek alapján a minisztérium az adott szakterületre vonatkozó szakirányú oklevelet állít ki a gyógyszerész számára, vagy
- b) a megfelelő képzési program szerinti kiegészítő szakmai tapasztalat megszerzése a megfelelő szakképzési szakterület vagy a megfelelő kiegészítő szakmai tapasztalat tekintetében engedéllyel rendelkező intézményben, amely igazolást állít ki a kérelmező számára a képzés teljesítéséről.

(2) a gyógyszerészek szakosított képzésének szakterületeit, a képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, valamint a szakosított képzés időtartamát a jelen törvény 1. melléklete határozza meg.
[...]

[...]

(7) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti különös készségek megszerzése

a) a közegészség védelméhez kapcsolódó,

b) a transzfúziót végző létesítményekben folytatott,

c) a gyógyszerészeti technológiák területén folytatott,

d) az egészségügy területére vonatkozó laboratóriumi és analitikai módszerek területén folytatott és

e) a radiofarmakonok területén folytatott tevékenységek önálló gyakorlásának feltétele.

(8) A közforgalmú gyógyszerertári gyakorlat területére vonatkozó, az (1) bekezdés szerinti különös készségek megszerzése a gyógyszerertár üzemeltetésével kapcsolatos tevékenységek önálló gyakorlásának feltétele.

(9) A klinikai gyógyszerészet területére vonatkozó, az (1) bekezdés a) pontja szerinti különös készségek megszerzése a klinikai gyógyszerészeti tevékenységek független gyakorlásának feltétele.

(10) A kórházi gyógyszerészet területére vonatkozó sajátos különös készségek megszerzése a különösen összetett gyógyszerformák előállítására szolgáló különleges helyiségekkel rendelkező gyógyszerertár üzemeltetéséhez kapcsolódó tevékenységek független gyakorlásának feltétele; a jelen törvény alkalmazásában »különösen összetett gyógyszerformák« alatt a parenterális alkalmazásra szánt, a gyógyszerertárak különleges helyiségeiben előállított steril gyógyszerek értendők.

(11) A radiofarmakonok vagy a gyógyszerészeti technológiák területére vonatkozó, az (1) bekezdés a) pontja szerinti különös készségek megszerzése, vagy a kórházi gyógyszerészet területére vonatkozó különös készségek megszerzése a különösen összetett gyógyszerformák elkészítésére vonatkozó tevékenységek független gyakorlásának feltétele.

(12) A különös készségek megszerzése előtt a gyógyszerész a (7)–(11) bekezdésben említett tevékenységeket a megfelelő különös készségekkel rendelkező egészségügyi szakember szakmai felügyelete alatt végzi.”

25 E törvény 27. §-ának (6) bekezdése értelmében:

„(6) Azok az orvosok, fogorvosok vagy gyógyszerészek, akiknek a szakmai képesítését igazoló okiratuk megfelel a 28a. vagy a 28b. §-ban előírt feltételeknek, jogosultak szakmájukat a jelen törvényben említett szakmai cím (a továbbiakban: szakmai cím) használatával gyakorolni. Ha a szakmai képesítést a 27b. §-nak megfelelően igazolták, az orvosi szakmát az e törvényben meghatározott szakmai címmel kell gyakorolni.”

26 Az említett törvény 28a. §-a (5) bekezdésének szövege a következő:

„(5) A [95/2004. sz. törvény] 11. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti kiegészítő szakmai tapasztalat esetén a minisztérium a megszerzett képesítés igazolásaként automatikusan elismeri a tagállam illetékes hatóságai által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az érintett személy a származási tagállamban azonos időtartamig gyakorolta a szóban forgó tevékenységet.”

A közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv

27 A zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (a közigazgatási eljárásról szóló 500/2004. sz. törvény) jelen ügyben alkalmazandó változata (a továbbiakban: közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv) 44. §-ának (1) bekezdése szerint:

„(1) A kérelmezési eljárás azon a napon kezdődik, amelyen a kérelem vagy az eljárás megindítására irányuló bármely más aktus [...] a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező közigazgatási hatósághoz megérkezik.”

28 A közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 45. §-ának (2) bekezdése kimondja:

„(2) Ha a kérelem nem felel meg az előírt követelményeknek, vagy egyébként hibás, a közigazgatási hatóság a helyszínen segítséget nyújt a kérelmezőnek a hiányosságok pótlásában, vagy felhívja a hiányosságok pótlására; ennek érdekében észszerű határidőt biztosít a kérelmezőnek, és tájékoztatja őt a hiányosságok határidőn belüli pótlása elmaradásának következményeiről;

[...]”

29 E törvénykönyv 47. §-ának (1) bekezdése szerint:

„(1) A közigazgatási hatóság az eljárás megindításáról a lehető legrövidebb időn belül köteles tájékoztatni az általa ismert összes résztvevőt.”

30 Az említett törvénykönyv 71. §-a értelmében:

„(1) A közigazgatási hatóságnak a lehető legrövidebb időn belül határozatot kell hoznia.

[...]

(3) Ha a lehető legrövidebb időn belüli határozathozatalra nincs lehetőség, a közigazgatási hatóság legkésőbb az eljárás megindításától számított 30 napon belül köteles határozatot hozni, amely legfeljebb 30 nappal [...] meghosszabbítható, ha meghallgatást vagy helyszíni vizsgálatot kell tartani, ha valamely személy idézésére vagy előállítására van szükség, ha a kézbesítések bizonyított sikertelensége miatt egy személy esetében hirdetményi kézbesítésre van szükség, ha az ügy rendkívül összetett, [vagy] [a határidő] a 13. § (3) bekezdése szerinti jogsegély iránti megkeresés teljesítéséhez [...]szakértői vélemény iránti kérelemhez, illetve a külföldi kézbesítés teljesítéséhez szükséges.

[...]”

31 Ugyanezen törvénykönyv 154. §-a szerint:

Ha a közigazgatási hatóság az érintett személyekre vonatkozó tanúsítványt vagy bizonyítványt állít ki, vizsgálatot folytat vagy nyilatkozatot tesz, [...] a második rész következő rendelkezései alapján kell eljárnia: 10–16. §, 19–26. §, 29–31. §, 33–35. §, 37. §, 40. §, 62. §, 63. §; hasonlóképpen a

harmadik rész következő rendelkezései szerint: 134. §, 137. § és 142. § (1) és (2) bekezdés; megfelelően be kell tartania e törvény egyéb rendelkezéseit, ha azok alkalmazása szükségesnek bizonyul.”

Az egészségügyi szolgáltatási törvény

32 Az egészségügyi szolgáltatási törvény 5. §-ának (2) bekezdése kimondja:

„(2) [...]

i) a gyógyszerészeti ellátás és a klinikai gyógyszerészeti ellátás (a továbbiakban: gyógyszerészeti ellátás) célja a gyógyszerekkel való ellátás, a gyógyszerek előkészítése, feldolgozása, tárolása, ellenőrzése és forgalmazása – a transzfúziós termékek és a vérkészítmények előállításához szükséges alapanyagok kivételével a gyógyszerekről szóló törvény szerinti vérkészítmények, valamint a laboratóriumi vegyszerek, reagensek és fertőtlenítőszeres kivételével –, továbbá az orvostechnikai eszközökről szóló törvény hatálya alá tartozó orvostechnikai eszközökkel való ellátás, azok tárolása, forgalmazása és értékesítése, továbbá [...] a meghatározott gyógyászati célú élelmiszerekkel való ellátás, azok tárolása, forgalmazása és értékesítése; az ellátás részeként tanácsadási, konzultációs és egyéb szolgáltatásokat is nyújtanak a betegségek megelőzése és korai felismerése, az egészségfejlesztés, valamint a gyógyszerek és a kapcsolódó eljárások hatékony, biztonságos és gazdaságos használatának értékelése és ellenőrzése terén.

[...]”

33 E törvény 12. §-ának (3) bekezdése értelmében:

„(3) Ha az egészségügyi szolgáltatásokat

[...]

c) a gyógyszerészet vagy a gyógyszerészi szakképzés területén nyújtják, a gyógyszerészi szakma önálló gyakorlására vonatkozó engedély szükséges legalább a gyógyszerészi szakképzés egyik területén.

[...]”

Az állategészségügyi ellátásokról szóló törvény

34 A zákon č. 166/1999 Sb. o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) (az állategészségügyi ellátásokról és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 166/1999. sz. törvény [az állatgyógyászati ellátásokról szóló törvény]) jelen ügyben alkalmazandó változatának 59. §-a a következőképpen rendelkezik:

„[...]

(2) Állatorvosnak minősülnek továbbá:

- a) a végrehajtási jogszabályokban említett és egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező szerve által kiállított oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy az előírt képzés elvégzését igazoló egyéb tanúsítvánnyal rendelkező személyek,

[...]

(3) Azok a személyek, akik egy másik tagállam állampolgárai, és megfelelnek az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételeknek, jogosultak az általuk megszerzett képzettséghez kapcsolódó címet vagy annak rövidítését annak az államnak a nyelvén használni, amelyben a címet szerezték.

[...]”

Az állami egészségbiztosításról szóló törvény

- 35 A zákon č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (az állami egészségbiztosításról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról és kiegészítéséről szóló 48/1997. sz. törvény, a továbbiakban: az állami egészségbiztosításról szóló törvény) jelen ügyben alkalmazandó változata 11. §-ának (1) bekezdése szerint:

„(1) A biztosított jogosult:

- a) az egészségbiztosítási pénztár megválasztására [...]
- b) a Cseh Köztársaság területén [...] olyan egészségügyi szolgáltatót választani, amely szerződéses kapcsolatban áll a megfelelő egészségbiztosítási pénztárral [...]
- c) a megfelelő egészségbiztosítási pénztár szerződéses szolgáltatói által nyújtott, térítésmentes szolgáltatásokhoz időben és térben való hozzáférésre;
- d) az e törvényben meghatározott terjedelemben és feltételek mellett a térítésmentes szolgáltatások igénybevételére, azzal, hogy a szolgáltató a térítésmentes szolgáltatásokért a biztosítottól semmilyen kifizetésben nem részesülhet;

[...]”

- 36 Az állami egészségbiztosításról szóló törvény 17. §-ának (1) bekezdése szerint:

„(1) A Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky (Cseh Köztársaság általános egészségbiztosítási pénztára) és más egészségbiztosítási pénztárak a biztosítottaknak nyújtott térítésmentes szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos természetbeni ellátások nyújtása érdekében [...] szerződést kötnek a szolgáltatókkal a térítésmentes szolgáltatások nyújtásáról és megtérítéséről. [...] Szerződésre nincs szükség a következő esetekben:

- a) a biztosítottak nyújtandó sürgősségi ellátás,

[...]”

Az engedélyezésről szóló törvény

- 37 A zákon č. 360/1992 Sb., České národní rady o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (autorizační zákon) (a cseh nemzeti tanács 360/1992. sz. törvénye az engedélyezett építészmérnöki, valamint az építőiparban foglalkoztatott, engedélyezett mérnöki és technikus szakma gyakorlásáról [az engedélyezésről szóló törvény], a továbbiakban: az engedélyezésről szóló törvény) jelen ügyben alkalmazandó változata 13. cikkének szövege a következő:

„(1) A megadott engedély típusától függően az engedéllyel rendelkező személy jogosult az »engedélyezett építész« [...] cím használatára, annak a területnek vagy szakterületnek a megnevezésével összefüggésben, amelyre az engedélyt megadták.

[...]”

- 38 Az engedélyezésről szóló törvény 30c. §-ának (2) bekezdése kimondja:

„(2) [...] A 10. §-ban, a 11. §-ban és a 13. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket [...] megfelelően alkalmazni kell a befogadott személyekre. [...]”

Az állatorvosi kamaráról szóló törvény

- 39 A zákon č. 381/1991 Sb. České národní rady o Komoře veterinárních lékařů České republiky (a Cseh Köztársaság állatorvosi kamarájáról szóló 381/1991. sz. törvény, a továbbiakban: az állatorvosi kamaráról szóló törvény) jelen ügyben alkalmazandó változata 5a. §-ának (1) bekezdése szerint:

„(1) Az Európai Unió valamely tagállamának [...] állatorvosa, aki a Cseh Köztársaságban ideiglenes vagy alkalmi jelleggel megelőző és gyógyító állatorvosi tevékenységet kíván végezni [(a továbbiakban: vendégállatorvos)], nem köteles belépni a kamarába, de a szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény értelmében köteles előzetesen tájékoztatni a kamarát a Cseh Köztársaságban történő megelőző és gyógyító célú állatorvosi ellátás nyújtásáról. [...]”

A 39/2005. sz. rendelet

- 40 A vyhláška č. 39/2005 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání (a nem orvos egészségügyi szakma gyakorlására vonatkozó szakmai alkalmasság megszerzésére irányuló tanulmányi programokra vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló 39/2005. sz. grendelet) jelen ügyben alkalmazandó változatának „Az általános ápolói tevékenység gyakorlása” című 4. §-a a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tanulmányi programot vagy

a) jelenléti oktatás keretében kell teljesíteni, speciális szakmai résszel, legalább hároméves tanulmányi időből és legalább 4600 óra elméleti és klinikai oktatásból, ebből 2300–3 000 óra klinikai oktatásból álló formában, vagy

b) a jelenléti oktatástól eltérő formában, amely az a) pontban említetttnél nem rövidebb teljes képzési időt foglal magában, és nem csökkenti az oktatás kívánt szintjét. [...]”

- 41 A 39/2005. sz. rendelet jelen ügyben alkalmazandó változatának „A gyakorló ápolói tevékenység végzése” című 20c. §-a a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(2) A tanulmányi program időtartama általában legalább négy év, amelyből legalább 1200 óra klinikai gyakorlat. A képzési program legalább 700 órás elméleti oktatást és legalább 600 órás klinikai oktatást foglal magában.”

A pert megelőző szakasz

- 42 A 2005/36 irányelvet többek között a 2013/55 irányelv módosította, amelyet a 3. cikkének megfelelően legkésőbb 2016. január 18-ig kellett átültetni.
- 43 Ebben az összefüggésben a cseh hatóságok átültető intézkedéseket jelentettek be a Bizottságnak.
- 44 2019. január 25-én a Bizottság felszólító levelet küldött a Cseh Köztársaságnak, amelyben megállapította, hogy a cseh jogszabályok sértik a 2005/36 irányelv több rendelkezését.
- 45 2019. november 28-án a Bizottság – mivel úgy ítélte meg, hogy a cseh hatóságok válasza a felszólító levélben megfogalmazott kifogásokra nem kielégítő – indokolással ellátott véleményt küldött a cseh hatóságoknak.
- 46 2020. január 28-án a Cseh Köztársaság benyújtotta az indokolással ellátott véleményre vonatkozó észrevételeit.
- 47 2021. február 18-án a Bizottság indokolással ellátott kiegészítő véleményt küldött a Cseh Köztársaságnak.
- 48 2022. február 4-én a Bizottság előterjesztette a jelen keresetet.

A keresetről

Előzetes észrevételek

- 49 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 258. cikk alapján előterjesztett kereset keretében a Bizottság által a tagállamhoz intézett felszólító levél, majd az említett intézmény által kiadott indokolással ellátott vélemény körülhatárolja a jogvita tárgyát, amely ezek után nem terjeszthető ki. Az ugyanis, hogy az érintett tagállam észrevételeket terjeszthet elő, a Szerződésben rögzített lényeges biztosíték abban az esetben is, ha a tagállam úgy ítéli meg, hogy nem kíván élni vele; e biztosíték tiszteletben tartása pedig a tagállami kötelezettségzegés megállapítása iránti eljárás szabályszerűségének lényeges alaki szabálya. Következésképpen az indokolással ellátott véleménynek és a keresetnek ugyanazokon a kifogásokon kell alapulnia, mint amelyek a pert megelőző eljárást megindító felszólító levélben szerepelnek (2016. szeptember 22-i Bizottság kontra Cseh Köztársaság ítélet, C-525/14, EU:C:2016:714, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 50 Ha nem így történik, nem lehet úgy tekinteni, hogy a tagállam által az indokolással ellátott véleményre tett észrevételek kiküszöbölik az ilyen szabálytalanságot (2013. április 25-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-64/11, EU:C:2013:264, 14. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Ennek megfelelően, bár az indokolással ellátott véleménynek és a keresetnek azonos kifogásokon kell alapulnia, ez a követelmény nem jelenti azt, hogy az indokolással ellátott véleményben megfogalmazott kifogásoknak és a kereseti kérelmeknek minden esetben tökéletesen meg kell egyezniük, kivéve, ha a jogvita tárgyát kiterjesztették, vagy megváltoztatták (lásd ebben az értelemben: 2006. szeptember 7-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítélet, C-484/04, EU:C:2006:526, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Így a Bizottság a kérelemben pontosíthatja eredeti kifogásait, feltéve hogy ezzel nem változtatja meg a jogvita tárgyát (2020. április 30-i Bizottság kontra Románia [A PM10-re vonatkozó határértékek túllépése] ítélet, C-638/18, EU:C:2020:334, 49. pont).
- 52 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a keresetnek koherensen és pontosan kell ismertetnie a kifogásokat annak érdekében, hogy a tagállam és a Bíróság az uniós jog felrótt megsértésének terjedelmét pontosan meg tudja ítélni, annak érdekében, hogy az említett állam hasznosan érvelhessen védekezési jogalapjaival, és hogy a Bíróság vizsgálni tudja az állított kötelezettségszegés fennállását (2022. március 8-i Bizottság kontra Egyesült Királyság [Az alulértékeléssel elkövetett csalás elleni küzdelem] ítélet, C-213/19, EU:C:2022:167, 133. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdése g) és h) pontja átültetésének hiányára alapított, első kifogásról

A felek érvei

- 53 A Bizottság azt állítja, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) és h) pontjából eredő kötelezettségeit, amely arra kötelezi a fogadó tagállam illetékes hatóságait, hogy határozzák meg az az alkalmazkodási időszakot teljesítő vagy alkalmassági vizsgára készülő személyek „jogállását”.
- 54 A Bizottság úgy véli, hogy a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdése g) és h) pontjának fő célja annak biztosítása az érdekeltek számára, hogy a fogadó tagállamban megfelelő jogállással rendelkezzenek, hogy ne kerüljenek „jogi bizonytalanságba”, ami megköveteli, hogy ezt a jogállást kellően világosan és pontosan határozzák meg.
- 55 A Bizottság szerint e rendelkezés helyes átültetése a nemzeti jogba például annak előírását feltételezi, hogy a nemzeti jognak lehetővé kell tennie, hogy a jogállást az illetékes hatóságok határozzák meg vagy állapítsák meg.
- 56 A Bizottság elfogadja, hogy ugyanezt a jogállást általános jogszabályok is meghatározhatják, feltéve hogy ez utóbbiak e tekintetben kellően világosak és pontosak.
- 57 Ezenkívül a szakmai képesítések elismeréséről szóló törvénynek a cseh hatóságok által hivatkozott 13–15. cikke nem tisztázza e személyek jogállását, és e hatóságok egyébként elismerik, hogy e jogállást a gyakorlatban nehéz meghatározni.

- 58 A cseh kormány azt állítja, hogy az első kifogás elfogadhatatlan, és mindenestre megalapozatlan.
- 59 Az első kifogás elfogadhatóságát illetően a cseh kormány arra hivatkozik, az említett, keresetlevélben foglalt kifogás, nem egyezik meg az indokolással ellátott véleményben megfogalmazott kifogással.
- 60 Az indokolással ellátott véleményben a Bizottság kizárólag arra hivatkozott, hogy a cseh jog nem részletezi az érintett személyek jogállását, míg a keresetlevélben már azt kifogásolja, hogy a Cseh Köztársaság nem írta elő nemzeti jogában az illetékes hatóságok számára az e személyek jogállásának meghatározására vonatkozó kötelezettséget.
- 61 A cseh kormány szerint az első panaszt is el kell utasítani mint elfogadhatatlant, mivel annak nem koherens és pontos a megfogalmazása. A keresetlevél 23. pontjában ugyanis a Bizottság azt sugallja, hogy ezt a jogállást minden érintett személy számára az illetékes hatóság biztosíthatja, míg annak 22. pontjában úgy tűnik, hogy elfogadja, hogy az említett jogállást törvényben kell meghatározni.
- 62 A Bizottság vitatja a cseh kormány által felhozott elfogadhatatlansági okokat. Arra hivatkozik, hogy a felszólító levélhez képest a jogvita tárgyát nem terjesztették ki, és nem is változtatták meg, és az egyértelműen arra vonatkozik, hogy a Cseh Köztársaság nem ültette át megfelelően a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) és h) pontját az illetékes hatóságoknak az e rendelkezés hatálya alá tartozó személyek jogállásának meghatározására vonatkozó kötelezettségét illetően.
- 63 Az ügy érdemét illetően a cseh kormány arra hivatkozik, hogy az első kifogás mindenképpen megalapozatlan.
- 64 A cseh kormány emlékeztet arra, hogy a tagállamok nem kötelesek szó szerint átültetni egy irányelv valamely rendelkezését.
- 65 Arra hivatkozik, hogy a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) és h) pontja nem említi azokat a konkrét jogokat és kötelezettségeket, amelyeket az érintett személyeknek el kell ismerni, és azt sem írja elő, hogy különleges jogállást kell biztosítani számukra. E rendelkezés tehát nem tiltja, hogy ez a jogállás a nemzeti jog általános rendelkezéseiből származzon, mint a cseh jog esetében.
- 66 A cseh kormány vitatja a Bizottság azon elemzését, miszerint a nemzeti jogszabályoknak kifejezetten utalniuk kell az érintett személyekre. Véleménye szerint ez a követelmény azon a téves feltételezésen alapul, hogy ezek a személyek homogén csoportot alkotnak, amely egyetlen sajátos jogállás alá sorolható, miközben jogállásuk szükségszerűen függ a személyes helyzetüktől.
- 67 Végül a cseh kormány azt állítja, hogy ezt a jogállást a hatóság eseti alapon nem határozhatja meg anélkül, hogy ne teremtene jelentős jogbizonytalanságot.

A Bíróság álláspontja

- 68 Ami az első kifogás elfogadhatóságát illeti, mind az indokolással ellátott véleményből, mind a keresetlevélből egyértelműen kitűnik, hogy a Bizottság minden esetben arra hivatkozik, hogy a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g), illetve h) pontjában említett, a migráns és az alkalmassági vizsgára készülni kívánó kérelmező „jogállása” a fogadó tagállamban nem kellően világos és pontos.
- 69 Ami a kifogás koherens és pontos ismertetésére vonatkozó kötelezettség megsértésére hivatkozó elfogadhatatlansági okot illeti, a Bizottság jelen ítélet 53–57. pontjában összefoglalt érveléséből következik, hogy a Bizottság a keresetlevélben egyértelműen azt állítja, hogy a cseh jog nem teszi lehetővé az érintett személyek jogállásának kellően világos és pontos meghatározását.
- 70 A cseh kormány állításával ellentétben ez az elemzés nem kérdőjelezhető meg a keresetlevél 22. és 23. pontjának olvasata alapján. Annak 22. pontjában ugyanis a Bizottság annak megállapítására szorítkozik, hogy az „általános” cseh jogszabályok nem teszik lehetővé az érintett személyek jogállásának pontos meghatározását. A keresetlevél 23. pontját illetően a Bizottság – szemléltetésképpen – egy olyan esetre hivatkozik, amelyben véleménye szerint a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének h) és g) pontja helyesen átültetettnek minősíthető.
- 71 Következésképpen a cseh kormány által hivatkozott elfogadhatatlansági okokat el kell utasítani.
- 72 Ami az első kifogás megalapozottságát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja az irányelv értelmében vett „alkalmazkodási időszakot” úgy határozza meg, hogy az egy szabályozott szakma gyakorlása a fogadó tagállamban, az adott szakmában megfelelő képesítéssel rendelkező személy felügyelete mellett, amely felügyelet alatt folytatott gyakorlattal töltött időszak adott esetben továbbképzést is magában foglalhat. E rendelkezés azt is tartalmazza, hogy a felügyelet alatt folytatott gyakorlattal töltött időszakot értékelni kell, és hogy alkalmazkodási időszakot és annak értékelését szabályozó részletes szabályokat, valamint a felügyelet alatt lévő migráns személy jogállását a fogadó tagállam illetékes hatósága állapítja meg.
- 73 Az említett rendelkezés kifejti továbbá, hogy a felügyelet alatt folytatott gyakorlatát töltő migráns személy fogadó tagállambeli jogállását – különösen a tartózkodási jog, a kötelezettségek, a szociális jogok és az ellátások, juttatások és javadalmazás tekintetében – a fogadó tagállam illetékes hatósága az alkalmazandó uniós joggal összhangban állapítja meg.
- 74 A 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdése h) pontjának meghatározása szerint az „alkalmassági vizsga” a kérelmező szakmai tudására, képességeire és készségeire vonatkozó, a fogadó tagállam illetékes hatóságai által lefolytatott vagy elismert vizsga, amelynek célja annak felmérése, hogy a kérelmező alkalmas-e az adott tagállamban valamely szabályozott szakma gyakorlására. Ez a rendelkezés kimondja továbbá, hogy a fogadó tagállamban alkalmassági vizsgára készülő kérelmezőnek a fogadó tagállambeli jogállását az adott tagállam illetékes hatóságai határozzák meg;
- 75 Ennélfogva magából a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdése g) és h) pontjának szövegéből kitűnik, hogy e rendelkezés megköveteli, hogy az érdekeltek jogállással rendelkezzenek, mivel az uniós jogalkotó célja, hogy az érintett személyek számára olyan jogokat és kötelezettségeket

biztosítson, amelyekkel kapcsolatban ezen irányelv annak előírására szorítkozik, hogy különösen a tartózkodási jogra, a szociális jogokra és ellátásokra, a juttatásokra és a javadalmazásra kell vonatkozniuk, valamint tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot.

- 76 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy bár az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése értelmében az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja, az irányelvek rendelkezéseit mindazonáltal a jogbiztonság követelményének kielégítése érdekében vitathatatlanul kötelező erővel, a szükséges konkrétsággal, pontossággal és egyértelműséggel kell átültetni (lásd ebben az értelemben: 2022. május 12-i U. I. [Közvetett vámjogi képviselő] ítélet, C-714/20, EU:C:2022:374, 58. és 59. pont).
- 77 Ebből következik, hogy a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) és h) pontjában említett személyeknek a fogadó tagállamban könnyen meg kell tudniuk ismerni az e rendelkezés értelmében rájuk vonatkozó „jogállást”, ami a kifejezetten az ő helyzetükre vonatkozó egyértelmű szabályok meglétét feltételezi.
- 78 Márpedig a jelen ügyben a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy ez nincs így.
- 79 Közelebbről, bár a szakmai képzések elismeréséről szóló törvény 13–15. cikke előírja az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga részletes szabályait, e cikkek nem tartalmazznak semmilyen, az érintett személyek jogállására vonatkozó különös rendelkezést, és az e jogállás meghatározására vonatkozó más szabályozásokra sem utalnak.
- 80 Ami a cseh kormány által hivatkozott „általános” jogszabályok rendelkezéseit illeti, a cseh kormány elismeri, hogy e szabályoknak a migránsokra vagy az alkalmassági vizsgára készülő kérelmezőre való alkalmazása sem teszi egyszerűvé említett jogállás könnyű meghatározását.
- 81 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelvből eredő kötelezettségeit, mivel ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdése g) és h) pontjának megfelelően nem fogadta el az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai meghatározzák az alkalmazkodási időszakot teljesítő vagy az alkalmassági vizsgára készülő személyek jogállását.

A 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdése b) pontja átültetésének hiányára alapított, második kifogásról

A felek érvei

- 82 A Bizottság azt állítja, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontjából eredő kötelezettségeit a fogadó tagállam azon kötelezettsége tekintetében, hogy mentesítse a más tagállamban letelepedett szolgáltatókat azon követelmények alól, amelyek „valamely társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vétel[re vonatkoznak], a biztosító intézményekkel a biztosított személyek javára végzett tevékenységekre vonatkozóan történő elszámolás céljából”, az ezen irányelv 6. cikkének második bekezdése alapján őt terhelő kötelezettségeknek megfelelően, amely előírja, hogy az érintett szolgáltatásnyújtó azonban előzetesen, illetve sürgős esetben utólag tájékoztatni köteles a b) pontban említett szervet az általa nyújtott szolgáltatásokról.

- 83 A Bizottság szerint a szakmai képesítések elismeréséről szóló törvénynek a cseh hatóságok által hivatkozott 36a. §-a nem elegendő a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdése b) pontjának megfelelő átültetéséhez, mivel az állami egészségbiztosításról szóló törvény 11. §-ának (1) bekezdése és 17. §-ának (1) bekezdése a 2005/36 irányelv említett rendelkezése szerinti körülmények között a biztosítottnak nyújtandó megtérítést minden esetben a szolgáltatásnyújtó és a cseh egészségbiztosítási pénztár közötti szerződéses kapcsolat fennállásától teszi függővé.
- 84 A Bizottság hangsúlyozza, hogy mivel a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontja arra kötelezi a fogadó tagállamot, hogy a másik tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtót mentesítse valamely társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vétel alól a biztosított személyekre vonatkozó biztosítási fedezet biztosítása érdekében, e rendelkezéssel ellentétes, ha a tagállamok az ilyen összefüggésben nyújtott ellátás megtérítését ilyen nyilvántartásba vételtől teszik függővé.
- 85 A Bizottság úgy véli, hogy a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontjában említett „nyilvántartásba vétel” az uniós jog önálló fogalma, amelyet a szóban forgó szabályozás összefüggéseinek és céljának fényében kell értelmezni, amely a szolgáltatásnyújtás szabadságának tiszteletben tartása.
- 86 Ez a fogalom tehát nemcsak a fogadó tagállam által a saját fő társadalombiztosítási szerveként megjelölt szervnél történő, a szó szoros értelmében vett nyilvántartásba vételre vonatkozik, hanem más, hasonló hatású közigazgatási vagy jogszabályi követelményekre is, amelyeket a szolgáltatásnyújtónak az adott tagállam, a nemzeti társadalombiztosítási rendszer működéséhez valamilyen módon hozzájáruló szerveivel kapcsolatban teljesítenie kell.
- 87 A Bizottság megjegyzi, hogy a rendelkezésre álló információk szerint a cseh egészségbiztosítási rendszert úgy szervezték meg, hogy amennyiben egy másik tagállamban letelepedett orvos nem kötött szerződést a biztosított egészségbiztosítási pénztárával, a biztosítottnak nem térítik meg az orvos által a Cseh Köztársaságban nyújtott ellátást, még akkor sem, ha a biztosított járulékot fizet az említett állam egészségbiztosítási pénztárába.
- 88 A Bizottság hozzáteszi, hogy egy ilyen szerződés megkötése összetett folyamathoz és szigorú kiválasztási eljáráshoz van kötve.
- 89 A Bizottság úgy véli, hogy a cseh kormány által hivatkozott 2002. május 16-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet (C-232/99, EU:C:2002:291C-232/99) nem a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetre vonatkozott.
- 90 Válaszában a Bizottság elismeri, hogy az uniós jog főszabály szerint nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az ellátások megtérítését bizonyos követelmények teljesítésétől tegyék függővé, de úgy véli, hogy a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontjával ellentétesek az olyan közigazgatási követelmények, mint az e rendelkezés értelmében vett „nyilvántartásba vétel”, amelyek önmagukban is teljesen lehetetlenné teszik a szolgáltatásnyújtás keretében nyújtott szolgáltatások megtérítését.
- 91 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontja értelmében vett „társadalombiztosítási szerv” fogalma az egészségbiztosítási pénztárakra is vonatkozik, mivel ez utóbbiak feladata az egészségbiztosítás keretében a betegeknek nyújtott orvosi szolgáltatások megtérítése.

- 92 A Bizottság kifejti, hogy a 2005/36 irányelvnek a társadalombiztosítási alapok általi jóváhagyásról szóló 55. cikke nem releváns a jelen ügyben, mivel az a letelepedés szabadságára vonatkozik, és e cikk kifejti továbbá, hogy azt az irányelv 6. cikke első bekezdése b) pontja alkalmazásának sérelme nélkül kell alkalmazni.
- 93 Ami az említett irányelv (38) preambulumbekzdésének terjedelmét illeti, a Bizottság rámutat, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata kifejezetten megállapítja, hogy az EUMSZ 56. cikkben foglalt szolgáltatásnyújtás szabadsága arra kötelezi a tagállamokat, hogy igazítsák ki szociális biztonsági rendszereiket.
- 94 A Bizottság végül azzal érvel, hogy a Bíróság 2007-ben két alkalommal is megállapította a Cseh Köztársaság kötelezettségszegését, mivel az nem ültette át az orvosi és a fogorvosi szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó, a korábbi irányelvekben meghatározott ugyanezen rendelkezéseket (2007. január 18-i Bizottság kontra Cseh Köztársaság ítélet, C-203/06, EU:C:2007:41; 2007. január 18-i Bizottság kontra Cseh Köztársaság ítélet, C-204/06, EU:C:2007:42).
- 95 A cseh kormány a második kifogással kapcsolatban két elfogadhatatlansági okra hivatkozik.
- 96 A cseh kormány mindenekelőtt azt állítja, hogy a Bizottság a felszólító levélben nem határozta meg a szóban forgó kötelezettségszegés tárgyát, és nem tett eleget kifogás koherens és pontos előterjesztésére vonatkozó követelményeknek a pert megelőző eljárás ezen szakaszában.
- 97 A cseh kormány hozzáteszi, hogy a Bizottság az indokolással ellátott véleményében annak a kötelezettségének sem tett eleget, hogy koherens és részletes indokolást adjon azokról az okokról, amelyek alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette kötelezettségeit, mivel ez az intézmény nem fejtette ki, hogy a cseh jogban előírt szerződéskötési kötelezettséget ugyanúgy kell kezelni, mint az orvosnak az egészségbiztosítási rendszerben való nyilvántartásba vételét.
- 98 Valójában a Bizottság csak a keresetlevélben fejtette ki első alkalommal az ezzel kapcsolatos kifogásának lényegét, és azonosította a szóban forgó nemzeti jogi rendelkezéseket, a cseh kormány tehát e kifogásra első alkalommal csak az ellenkérelem szakaszában tudott válaszolni.
- 99 A Bizottság tehát a keresetlevél benyújtásának szakaszában kiterjesztette a szóban forgó kötelezettségszegés tárgyát.
- 100 A cseh kormány ezt követően arra hivatkozik, hogy a kifogásnak a 2005/36 irányelv 6. cikke második bekezdésének megsértésére vonatkozó részét illetően a Bizottság sem a felszólító levélben, sem az indokolással ellátott véleményben, sem pedig a keresetlevélben sem említette ezt a rendelkezést, így a kifogás e részét mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 101 Továbbá úgy tűnik, hogy a második kifogás nem került említésre a felszólító levél szakaszában, így annak az indokolással ellátott véleménybe, majd a keresetlevélbe történő beillesztése szintén e kifogás tárgyának kiterjesztését jelentené, így az elfogadhatatlanná válna.
- 102 Mindez az indokolással ellátott vélemény koherenciájának és pontosságának hiányát is eredményezi.
- 103 A Bizottság cáfolja e két elfogadhatatlansági okot.

- 104 A Bizottság mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy a felszólító levél óta a második kifogás tartalma változatlan maradt, vagyis arra, hogy az a fogadó tagállam azon kötelezettsége átültetésének hiányára vonatkozik, hogy mentesítse a szolgáltatásnyújtókat a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontja szerinti, valamely társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vételi kötelezettség alól, a biztosító intézményekkel a biztosított személyek javára végzett tevékenységekre vonatkozóan történő elszámolás céljából.
- 105 A Bizottság megjegyzi, hogy a cseh kormány által a felszólító levélre adott válaszban közölt információk azt mutatják, hogy a cseh kormány megértette a második kifogás tárgyát, még akkor is, ha állításait nem támasztotta alá a nemzeti jog konkrét rendelkezéseire való hivatkozással. E tekintetben a Bizottság azt állítja, hogy neki magának kellett utánanéznie a cseh jog vonatkozó rendelkezéseinek, így azoknak a keresetlevél benyújtásának szakaszában történő említése nem tekinthető e kifogás megváltozásának.
- 106 Ami ezután a második kifogás azon részét illeti, amely a szolgáltatásnyújtónak a társadalombiztosítási szerv tájékoztatására vonatkozó kötelezettségére vonatkozik, a Bizottság elismeri, hogy a 2005/36 irányelv „6. cikkének második bekezdésére” kellett volna hivatkoznia, és nem csupán a 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjára, rámutat azonban, hogy a felszólító levélben és az indokolással ellátott véleményben mindenesetre utalt az első rendelkezés tartalmára, és hogy a Cseh Köztársaság e tárgyban észrevételeket terjesztett elő.
- 107 Másodlagosan a cseh kormány azt állítja, hogy a második kifogás megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 108 A cseh kormány által hivatkozott elfogadhatatlansági okokat illetően meg kell állapítani, hogy a felszólító levél szakaszában a Bizottság megaláztatott annak megállapításával, hogy a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontját, amely a szolgáltatásnyújtóknak valamely társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vétel alóli mentesítéséről szól, nem ültették át a cseh jogba. Az indokolással ellátott véleményben a Bizottság jelezte, hogy ezt a mentesítési kötelezettséget, valamint a szolgáltatásnyújtókat terhelő előzetes tájékoztatási kötelezettséget, amely az irányelv 6. cikkének második bekezdésében szerepel, de amelyet tévesen az irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjához tartozónak vélt, nem ültették át. Ezenkívül az indokolással ellátott kiegészítő vélemény nem tér ki ilyen kifogásra.
- 109 Ezzel szemben a keresetlevél benyújtásának szakaszában a Bizottság lényegében arra hivatkozik, hogy a szolgáltatásnyújtó azon kötelezettsége, hogy szerződést kössön a beteg egészségbiztosítási pénztárával az ellátások ez utóbbi részére történő megtérítésének biztosítása érdekében, a társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vétel kötelezettségével egyenértékű, következésképpen ellentétes a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontjával.
- 110 E kifogás tárgya tehát különbözik az eredetileg említett kifogástól, amely – amint azt a Bizottság beadványaiban elismerte – az e rendelkezésben előírt, valamely társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vétel alóli mentesség átültetésének hiányára vonatkozott. A Bizottság tehát nem állíthatja helytállóan, hogy az említett kifogás tartalma a felszólító levél óta változatlan maradt.
- 111 A Bizottság e különbséget azzal indokolja, hogy a Cseh Köztársaság nem közölt vele e tekintetben elegendő releváns információt, és ezért neki magának kellett a nemzeti jogban utánanéznie az általa relevánsnak ítélt átültető rendelkezéseknek.

- 112 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy bár igaz, hogy a Bizottság feladata az állított kötelezettségzegés fennállásának bizonyítása a kötelezettségzegés fennállásának vizsgálatához szükséges bizonyítékok előterjesztésével, a Bizottság nagymértékben függ az érintett tagállam által szolgáltatott információktól, amely tagállamnak az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése értelmében segítenie kell a Bizottság feladatainak teljesítését, amely az EUSZ 17. cikk (1) bekezdése szerint többek között abban áll, hogy gondoskodik az EUM-Szerződés rendelkezéseinek és az e Szerződés alapján az intézmények által elfogadott rendelkezéseknek az alkalmazásáról (lásd ebben az értelemben: 2021. szeptember 2-i Bizottság kontra Svédország [Szennyvíztisztító telepek] ítélet, C-22/20, EU:C:2021:669, 143. és 144. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 113 A jelen ügyben azonban, mivel a Cseh Köztársaság jogának a Bizottság által a keresetlevélben hivatkozott rendelkezései új kérdéseket vetnek fel az e rendelkezésekben előírt követelményeknek a 2005/36 irányelv 6. cikkének b) pontja szerinti megfelelésével kapcsolatban, a második kifogást e kérdéseket illetően elfogadhatatlannak kell tekinteni, mivel a Bizottság az indokolással ellátott vélemény és a keresetlevél benyújtásának szakaszában nem kifejtette, hanem lényegesen megváltoztatta e kifogás tárgyát.
- 114 Az e tagállamot terhelő és a jelen ítélet 112. pontjában felidézett tájékoztatási kötelezettségre tehát a Bizottság nem hivatkozhat helytállóan olyan helyzetben, amelyben nem tartotta tiszteletben a jogvita tárgyának körülhatárolására vonatkozó, az ezen ítélet 49. pontjában felidézett kötelezettségeit.
- 115 Ami a második kifogásnak a szolgáltatásnyújtókat terhelő, a fogadó tagállam társadalombiztosítási szervének tájékoztatására vonatkozó kötelezettség átültetésének hiányára vonatkozó részét illeti, a cseh kormány elfogadhatatlansági okra hivatkozott, amely azon alapul, hogy a Bizottság a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontjára hivatkozott, holott e kötelezettséget ezen irányelv 6. cikkének második bekezdése írja elő.
- 116 Ez utóbbi rendelkezés szövege azonban már a felszólító levél szakaszában is felidézésre került, így ez az ok nem fogadható el.
- 117 A hivatkozott uniós jogi rendelkezések számozásának ilyen pontatlansága azonban nem könnyíti meg annak megállapítását, hogy a Bizottság által a 2005/36 irányelv 6. cikke első bekezdése b) pontjának megsértése alátámasztására hivatkozott érvek mennyiben vonatkoznak az említett irányelv 6. cikke második bekezdése megsértésének alátámasztására, illetve mennyiben nem.
- 118 Márpedig, noha a 2005/36 irányelv 6. cikkének második bekezdésében előírt azon kötelezettség, amely szerint a szolgáltatásnyújtónak előzetesen tájékoztatnia kell az ezen irányelv 6. cikke első bekezdésének b) pontjában említett szervet a szolgáltatásnyújtásáról, az utóbbi rendelkezésben előírt, a szolgáltatásnyújtót a társadalombiztosítási szervnél való nyilvántartásba vétel alóli mentesítéshez kapcsolódik, két különböző kötelezettségről van szó, amelyek állított megsértését már a felszólító levél szakaszában egyértelművé kell tenni, annál is inkább, mivel – amint arra a jelen ítélet 110. pontja emlékeztet – a második kifogás eredetileg a nyilvántartásba vétel alóli mentesség átültetésének hiányára, és nem a tájékoztatási kötelezettség átültetésének hiányára vonatkozott.

- 119 E körülmények között a második kifogásnak a szolgáltatásnyújtót terhelő, a fogadó tagállam társadalombiztosítási szervének tájékoztatására vonatkozó kötelezettség átültetése hiányára vonatkozó részének megfogalmazása nem koherens és nem pontos, és ezért azt elfogadhatatlannak kell tekinteni.
- 120 Következésképpen a második kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A 2005/36 irányelv 3. cikke (7) bekezdése átültetésének hiányára alapított, harmadik kifogásról

A felek érvei

- 121 A Bizottság azt állítja, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelv 7. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel nem ültette át az állatorvosok és az építészmérnökök számára annak lehetőségét, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében a fogadó tagállam szakmai címével szolgáltatásokat nyújtsanak.
- 122 A Bizottság arra hivatkozik, hogy amikor a szolgáltatásnyújtó szolgáltatás nyújtása céljából egyik tagállamból a másikba megy, a 2005/36 irányelv 7. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a szolgáltatást a letelepedés helye szerinti tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani, kivéve a szabályozott szakmákat, mint például az állatorvosok és az építészmérnökök szakmáját, amely képesítések megszerzését tanúsító okiratokat feltétel nélkül elismerik, és ebben az esetben az említett szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani.
- 123 A Bizottság úgy véli, hogy a cseh jog egyes szakmák esetében kifejezetten tartalmaz ilyen szabályt, de az állatorvosokra vonatkozóan nincs külön rendelkezés, így a szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény 27. §-ának (2) bekezdésében meghatározott általános szabályt kell alkalmazni, amely szerint annak a kérelmezőnek, aki átmeneti vagy alkalmi jelleggel gyakorol szabályozott szakmát a Cseh Köztársaságban a származási tagállam szakmai címét kell használnia. E rendelkezésnek az állatorvosokra történő alkalmazása tehát ellentétes a 2005/36 irányelv 7. cikkének (3) bekezdésével.
- 124 A Bizottság ezenkívül arra hivatkozik, hogy az állategészségügyi ellátásokról szóló törvénynek a jelen ügyben alkalmazandó változata, amelyre a cseh kormány hivatkozik, nem tartalmaz semmilyen utalást a szakmai címre vagy a más tagállamok állatorvosai által nyújtott szolgáltatásokra, és hogy e törvény 59. §-ának (3) bekezdése, amely a tudományos cím használatára utal, és e cím használatát csak annak az államnak a nyelvén engedélyezi, amelyben azt megszerezték, félrevezető lehet az érintett szakmai címre vonatkozó szabályok tekintetében.
- 125 Ami az állatorvosi kamaráról szóló törvényt illeti, az sem szabályozza a szakmai cím állatorvos általi használatát, és az általa hivatkozott „vendégállatorvos” cím mindenestre különbözik az „állatorvos” címtől.
- 126 A Bizottság hasonló érveléssel állítja, hogy ugyanez vonatkozik az építészmérnökökre is.
- 127 Így különös rendelkezések hiányában a szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény 27. §-ának (2) bekezdésében előírt általános szabályt kell alkalmazni.

- 128 Ami az engedélyezési törvény 30c. §-ának (2) bekezdését illeti, amely az építészmérnöki szakma gyakorlására vonatkozik, és amely előírja, hogy e törvény 13. §-a (1) bekezdésének az „engedélyezett építészmérnöki” szakmai cím használatára vonatkozó rendelkezéseit „megfelelően” alkalmazni kell a befogadott személyekre, e rendelkezés túlságosan pontatlanul fogalmaz ahhoz, hogy azt a 2005/36 irányelv 7. cikke (3) bekezdésének a cseh jogba történő megfelelő átültetésének lehessen tekinteni.
- 129 A Bizottság emlékeztet arra, hogy bár a Bíróság ítélkezési gyakorlata az irányelv nemzeti jogba való átültetése során nem írja elő az irányelv rendelkezéseinek alak- és szövegszerű átvételét, a jogbiztonság követelményét kellően világos és pontos átültető intézkedésekkel kell teljesíteni.
- 130 Az a körülmény, hogy a cseh jog nem okoz „gyakorlati nehézségeket”, amint azt a cseh kormány állítja, nem releváns annak értékelése szempontjából, hogy a 2005/36 irányelvet megfelelően ültették-e át.
- 131 A cseh kormány azt állítja, hogy a harmadik kifogás elfogadhatatlan, és mindenestre megalapozatlan.
- 132 Viszonzásában a cseh kormány azt állítja, hogy a Bizottság által a válaszban hivatkozott érvek igazolják a harmadik kifogás elfogadhatatlanként való elutasítását, tekintettel arra, hogy az nem volt pontos, valamint arra, hogy a Bizottság az eljárás e szakaszában megváltoztatta az érvelését, mivel úgy véli, hogy a befogadott személyek a cseh jogban kötelesek a „vendégállatorvos” vagy „engedélyezett vendég-építészmérnök” szakmai cím használatára.
- 133 A cseh kormány azt állítja, hogy a tagállamok nem kötelesek egy irányelv rendelkezéseit szó szerint átvenni a jogrendjükbe, és hogy a cseh belső jog nem hagy kétséget a tekintetben, hogy más tagállamok állatorvosai és építészmérnökei használhatják-e a fogadó tagállam szakmai címeit.
- 134 A cseh kormány rámutat, hogy az állatorvosi kamaráról szóló törvény a más tagállamból származó állatorvost, aki ideiglenes vagy alkalmi jelleggel szolgáltatást nyújt a Cseh Köztársaság területén, „vendégállatorvosnak” minősíti.
- 135 Az építészmérnököket illetően a cseh kormány az engedélyezési törvény 13. §-ára hivatkozik, amely bevezeti az „engedélyezett építészmérnöki” szakmai címet. Egyébiránt e kormány emlékeztet arra, hogy e törvény 30c. §-ának (2) bekezdése értelmében annak 13. §-a „megfelelően” alkalmazandó az érintett személyekre.
- 136 A gyakorlatban tehát a cseh szabályozás nem okoz „nehézségeket”, és a „vendég” építészmérnököket semmi nem akadályozza abban, hogy az „engedélyezett építészmérnöki” címet használják.

A Bíróság álláspontja

- 137 Először is el kell utasítani a cseh kormány által felhozott elfogadhatatlansági kifogást, mivel nyilvánvalóan nem állapítható meg, hogy a harmadik kifogást túlságosan pontatlanul fogalmazták volna meg, vagy hogy a Bizottság annak tartalmát a válasz szakaszában megváltoztatta volna.
- 138 Ami a harmadik kifogás érdemi elemzését illeti, a 2005/36 irányelv 7. cikke a szolgáltatásnyújtó helyváltoztatásának esetére vonatkozik. Ezen irányelv 7. cikkének (3) bekezdése nemcsak azt mondja ki, hogy a szolgáltatást a letelepedés szerinti tagállam szakmai címének használata

mellett kell nyújtani, amennyiben az adott szakmai tevékenységre vonatkozóan az adott tagállamban ilyen cím létezik, hogy a fogadó tagállam szakmai címével ne lehessen összetéveszteni, hanem azt is, hogy ez alól kivételt képeznek a III. cím III. fejezetében említett esetek, amelyekben a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani.

- 139 Ebből következik, hogy – amint azt a Bizottság állítja – a 2005/36 irányelv III. címének III. fejezete alapján feltétel nélküli elismerésben részesülő szakmák esetében a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címe alatt nyújtják, ami többek között az állatorvosokra és az építészekre vonatkozik, tekintettel az említett irányelv e két szakmát említő 21. cikkének (1) bekezdésére.
- 140 Az állatorvosokat illetően az állatorvosi kamaráról szóló törvény 5a. §-ának (1) bekezdése az Európai Unió valamely tagállamából származó olyan állatorvosra utal, aki a Cseh Köztársaság területén ideiglenes vagy alkalmi jelleggel megelőző és gyógyító állatorvosi tevékenységet kíván végezni, és ezt az állatorvost „vendégállatorvosnak” nevezi. Ez a rendelkezés azonban nyilvánvalóan nem szabályozza a szakmai cím olyan állatorvos általi használatát, aki valamely tagállamból a Cseh Köztársaságba megy, hogy ott gyakorolja a szakmáját.
- 141 Ezenkívül a szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény 27. §-ának (2) bekezdése általános jelleggel előírja, hogy annak a kérelmezőnek, aki a Cseh Köztársaságban átmeneti vagy alkalmi jelleggel szabályozott szakmát gyakorol, a származási tagállami szakmai címét e tagállam jogszabályaival összhangban és e tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén kell használnia.
- 142 Ebből következően nem egyértelmű, hogy a Cseh Köztársaság területén alkalmi vagy átmeneti jelleggel tevékenységet végző állatorvosok jogosultak lennének e tagállam szakmai címének használatára, amint azt a 2005/36 irányelv 7. cikkének (3) bekezdése megköveteli.
- 143 Még ha az ítélkezési gyakorlatból az következik is, hogy az uniós jog nem minden esetben követeli meg az irányelv rendelkezéseinek kifejezett és konkrét jogszabályi rendelkezésbe történő formális átvételét, abban az esetben, ha egy irányelv rendelkezésének célja, hogy jogokat hozzon létre a magánszemélyek számára, az e jogokból eredő jogi helyzetnek kellően pontosnak és egyértelműnek kell lennie, és a kedvezményezetteknek lehetőséget kell biztosítani egyrészt arra, hogy megismerjék jogaik teljes terjedelmét, másrészt arra, hogy ezekre a jogokra adott esetben a nemzeti bíróságok előtt hivatkozassanak (lásd ebben az értelemben: 2006. november 30-i Bizottság kontra Luxemburg ítélet, C-32/05, EU:C:2006:749, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 144 Ezen túlmenően az irányelvek rendelkezéseit vitathatatlan kötelező erővel, valamint a jogbiztonság követelményeinek teljesüléséhez szükséges konkrétsággal, pontossággal és egyértelműséggel kell végrehajtani (lásd ebben az értelemben: 2016. június 30-i Bizottság kontra Lengyelország ítélet, C-648/13, EU:C:2016:490, 78. pont).
- 145 A jelen ügyben a 2005/36 irányelv 7. cikkének (3) bekezdése – amely szerint az ezen irányelv III. címének III. fejezetében említett esetekben a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani – arra irányul, hogy ilyen jogokat hozzon létre az érintett szakemberek, különösen az állatorvosok számára.

- 146 Következésképpen az, hogy a nemzeti jog nem határozza meg pontosan a Cseh Köztársaság szakmai címének olyan állatorvosok általi használatát, mára, akik tevékenységük átmeneti és alkalmi gyakorlása céljából érkeznek a Cseh Köztársaságba, miközben e jog a letelepedés helye szerinti tagállam címének használatára vonatkozó általános szabályt ír elő, nem felel meg a jelen ítélet 143. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat által megkövetelt pontosság és egyértelműség követelményeinek.
- 147 A Cseh Köztársaság által hivatkozott körülmény, miszerint a gyakorlatban az állatorvosok nem ütköznek akadályokba a Cseh Köztársaság szakmai címének használatában, e tekintetben irreleváns.
- 148 Az egyszerű közigazgatási gyakorlatok ugyanis, amelyek természetüknél fogva a közigazgatás belátása szerint módosíthatók, és amelyeket nem hoznak megfelelően nyilvánosságra, nem tekinthetők az irányelv átültetésére vonatkozó kötelezettségek megfelelő teljesítésének (lásd ebben az értelemben: 2016. június 30-i Bizottság kontra Lengyelország ítélet, C-648/13, EU:C:2016:490, 79. pont).
- 149 Ami a tevékenységüket átmeneti és alkalmi jelleggel a Cseh Köztársaságban gyakorló építészek helyzetét illeti, meg kell jegyezni, hogy bár az állatorvosoktól eltérően a cseh jog külön rendelkezéseket tartalmaz a szakmai cím e tagállamban történő használatára vonatkozóan, ezek a rendelkezések sem tűnnek kellően világosnak és pontosnak a jelen ítélet 143. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében.
- 150 Ugyanis az engedélyezési törvény 30c. §-ának (2) bekezdése, amely az építészmérnöki szakma gyakorlására vonatkozik, és amely kimondja, hogy e törvény 13. §-a (1) bekezdésének az „engedélyezett építészmérnöki” szakmai címre vonatkozó rendelkezéseit „megfelelően” alkalmazni kell a befogadott személyekre, bizonyos pontatlanságot mutat azon feltételeket illetően, amelyek mellett e szabályt alkalmazni kell.
- 151 Az sem kérdőjelezheti meg ezt az elemzést, hogy a cseh kormány állítása szerint a cseh jog szerinti rendszer a gyakorlatban nem okoz nehézséget.
- 152 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Cseh Köztársaság – mivel nem fogadta el az ahhoz szükséges rendelkezéseket ezen irányelv 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően, hogy az állatorvosok és az építészmérnökök a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett nyújthassanak szolgáltatásokat – nem teljesítette a 2005/36 irányelvből eredő kötelezettségeit.

A 2005/36 irányelv 21. cikke (6) bekezdése és 31. cikke (3) bekezdése átültetésének elmulasztására alapított, negyedik kifogásról

A felek érvei

- 153 A Bizottság azt állítja, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelv 21. cikkének (6) bekezdéséből és 31. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel nemzeti jogában megengedte olyan „párhuzamos”, de összehasonlítható ápolói szakmák gyakorlását, amelyek közül az egyikhez a 2005/36 irányelvben előírtnál alacsonyabb képesítési követelmények kapcsolódnak.

- 154 A Bizottság véleménye szerint a nemzeti jog azon rendelkezései, amelyek lehetővé teszik e „párhuzamos” szakmák gyakorlását, csorbítják az irányelv hatékonyságát, és a szakmai képzési minimumkövetelményekre és a feltétel nélküli elismerésre vonatkozó szabályokkal való visszaéléshez vezethetnek.
- 155 A cseh jog rendelkezik az „általános ápoló” szakmáról, amely megfelel a 2005/36 irányelv 21. cikkének (6) bekezdésében említett „általános ápoló” szakmának, valamint a „gyakorló ápoló” szakmáról, amelynek a cseh jogban előírt szakmai képzési követelményei alacsonyabbak, mint azok, amelyeket az említett irányelv 31. cikkének (3) bekezdése az „általános ápolók” számára előír.
- 156 A Bizottság úgy véli, hogy a két „párhuzamos” szakma létezése nemcsak az elnevezésük, hanem a kapcsolódó tevékenységek nagyon hasonló jellege miatt is zavaró mind a betegek, mind az ápolási szakmát gyakorolni kívánó személyek számára.
- 157 Az ilyen helyzet ellentétes a 2005/36 irányelv 54. cikkének célkitűzésével, amely a származási tagállamban és a fogadó tagállamban szerzett képesítések összetévesztésének megakadályozására irányul.
- 158 A cseh kormány azt állítja, hogy a negyedik kifogás elfogadhatatlan, és mindenestre megalapozatlan.
- 159 A negyedik kifogás elfogadhatóságát illetően a cseh kormány mindenekelőtt az első elfogadhatatlansági okra hivatkozik, amely azon alapul, hogy ez a kifogás nem szerepel sem az indokolással ellátott vélemény, sem az indokolással ellátott kiegészítő vélemény rendelkező részében, és ez a hiba a C-171/08. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben hozott ítéletből (EU:C:2010:412, 28. pont) eredő elvek alapján nem korrigálható.
- 160 A cseh kormány ezt követően egy második elfogadhatatlansági okra hivatkozik, amely szerint a Bizottság a negyedik kifogás tárgyát a keresetlevél benyújtásának szakaszában kiterjesztette, hiszen a pert megelőző eljárás során ez a kifogás csak a „gyakorló ápoló” és az e tagállam jogában szintén szabályozott „általános ápoló” szakma megnevezésének összetéveszthetőségére vonatkozott, amely utóbbi szakma megfelel a 2005/36 irányelvben szereplő „általános ápoló” szakmának. Ily módon az említett kifogás szerinte semmilyen módon nem kapcsolódik a keresetben felvetett azon kérdéshez, hogy a tagállamok létrehozhatnak-e két összehasonlítható szakmát, amelyek közül csak az egyik tartozik a 2005/36 irányelv hatálya alá.
- 161 A cseh kormány szerint az irányelv valamely rendelkezésének a kifogás címében történő pusztá idézése nem jelenti azt, hogy a Bizottság a kifogásban e rendelkezés valamennyi elképzelhető megsértését feltüntette.
- 162 Végül a cseh kormány egy harmadik elfogadhatatlansági okra hivatkozik, amely azon alapul, hogy a negyedik kifogás nem koherens és pontos módon került megfogalmazásra, többek között azért, mert a keresetlevél 115. pontjában a Bizottság elemzését kizárólag az „ápolók” foglalkozás megnevezésére való hivatkozással foglalja össze.
- 163 A Bizottság vitatja e két elfogadhatatlansági okot.

- 164 Az első elfogadhatatlansági okot illetően a Bizottság azt állítja, hogy a pert megelőző eljárás célja, hogy az érintett tagállam számára lehetővé tegye az uniós jogból eredő kötelezettségeinek teljesítését, illetve azt, hogy hatékonyan védekezhessen az előterjesztett kifogásokkal szemben, ez azonban nem jelenti azt, hogy a kifogásoknak az indokolással ellátott vélemény rendelkező részében szereplő megfogalmazásának és a keresetlevél következtetéseiének tökéletesen meg kell egyezniük, feltéve hogy a jogvita indokolással ellátott véleményben meghatározott tárgyát nem terjesztik ki vagy változtatják meg.
- 165 Az a körülmény, hogy a negyedik kifogást sem az indokolással ellátott vélemény rendelkező része, sem a kiegészítő indokolással ellátott kiegészítő vélemény nem tartalmazza, „adminisztratív hibából” ered, amely nem érinti a Cseh Köztársaság uniós jogból eredő kötelezettségeinek teljesítését vagy a védelemhez való jogát.
- 166 Ami a második és harmadik elfogadhatatlansági okot illeti, a Bizottság azt állítja, hogy a negyedik kifogás tartalmát nem változtatta meg a keresetlevél benyújtásának szakaszában, mivel már a felszólító levélben hivatkozott a 2005/36 irányelv 21. cikkének (6) bekezdésére, 31. cikkének (3) bekezdésére és 32. cikkére.
- 167 A Bizottság azt állítja továbbá, hogy már a pert megelőző eljárás során jelezte, hogy az irányelv nem zárja ki, hogy az ápolói szakma bizonyos tevékenységeit más, kevésbé képzett személyek is végezhesék, feltéve hogy az érintett szakemberek képzettségének és alkalmasságának különböző szintjei egyértelműek.
- 168 Végül, válaszukban a cseh hatóságok felhívták a figyelmet a két szakma közötti különbségekre, tehát tökéletesen megértették, hogy a Bizottság a két szakma együttes fennállását kifogásolja.
- 169 Az ügy érdemét illetően a cseh kormány arra hivatkozik, hogy a negyedik kifogás mindenképpen megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 170 Ami a cseh kormány által előterjesztett elfogadhatatlansági okokat illeti, meg kell jegyezni, hogy a negyedik kifogás tárgya a keresetlevél benyújtásának szakaszában ténylegesen megváltozott.
- 171 Az indokolással ellátott vélemény szerint a negyedik kifogás lényegében az egyik szakmának a Cseh Köztársaság által adott „gyakorló ápoló” megnevezéssel kapcsolatos, mivel ez a megnevezés összetéveszthető a nemzeti jogban szintén szabályozott „általános ápoló” megnevezéssel, amely megfelel a 2005/36 irányelv 21. cikkének (6) bekezdésében említett „általános ápoló” szakmának.
- 172 Ezzel szemben a keresetlevélben szereplő negyedik kifogás lényegében a 2005/36 irányelvnek való megfelelés azon különálló kérdésére vonatkozik, hogy a cseh jogban létezik egy, az irányelvben említett általános ápolói szakmával „párhuzamos”, de az említett irányelv 31. cikkének (3) bekezdésében e szakmára vonatkozóan előírtaknál kevésbé szigorú képzési követelményekhez kötött szakma, amely kérdés egyébként a Cseh Köztársaságban e két szakma mindegyikére ruházott tevékenységek összehasonlító és részletes elemzését teszi szükségessé.
- 173 Ennek során – amint arra a főtanácsnok indítványának 118. pontjában rámutatott – a Bizottság nem pusztán tisztázta a negyedik kifogást, hanem lényegesen megváltoztatta annak tárgyát.

- 174 Az a Bizottság által hivatkozott körülmény, hogy az utóbbi a keresetlevélben a 2005/36 irányelv ugyanazon rendelkezéseire hivatkozott, amelyekre a pert megelőző eljárás során is, nem kérdőjelezheti meg ezt a következtetést, mivel valamely rendelkezésre való hivatkozás önmagában nem elegendő a Bizottság által előterjesztett kifogás meghatározásához.
- 175 Ennélfogva a negyedik kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A 2005/36 irányelv 45. cikke (2) bekezdése átültetésének hiányára alapított, ötödik kifogásról

A felek érvei

- 176 A Bizottság azt állítja, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének c) és f) pontjából, és részben e) pontjából eredő kötelezettségeit, mivel a gyógyszerészek bizonyos tevékenységeinek önálló gyakorlását kiegészítő képzést igénylő „különös készségek” követelményéhez kötötte.
- 177 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a 2005/36 irányelv 45. cikkének (2) bekezdése előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy ezen irányelv 44. cikkében meghatározott szakmai képzés feltételének megfelelő gyógyszerészek hozzáférjenek az irányelv 45. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységekhez, amelynek egyetlen feltétele a kiegészítő szakmai tapasztalatra vonatkozó esetleges további követelmények teljesítése lehet.
- 178 A Bizottság azt állítja, hogy a Cseh Köztársaság nem megfelelően ültette át az utóbbi rendelkezést az irányelv 45. cikke (2) bekezdésének c), f) és részben e) pontjában említett tevékenységek tekintetében, mivel a cseh jog e tevékenységek önálló gyakorlását a 95/2004. sz. törvény 11. §-ának (7)–(11) bekezdése további különös készségek megszerzésétől teszi függővé, amelyek a gyógyszerészeti technológiákkal, az egészségügyi laboratóriumi és analitikai módszerekkel, a radiofarmakonokkal, a közforgalmú gyógyszerértékesítéssel, a klinikai gyógyszerészettel és a kórházi gyógyszerészettel kapcsolatos tevékenységekre vonatkoznak.
- 179 A Bizottság úgy véli, hogy a cseh kormány állításával ellentétben az ötödik kifogásban említett tevékenységek megfelelnek a 2005/36 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének c), f) és részben e) pontjában említett tevékenységeknek, mivel a 45. cikk (2) bekezdése a gyógyszerészek által hagyományosan végzett valamennyi tevékenységre vonatkozik.
- 180 A Bizottság hozzáteszi, hogy a Cseh Köztársaság jogi rendszere annyiban nem egyértelmű, hogy az egészségügyi szolgáltatási törvény 12. §-a (3) bekezdésének c) pontja szerint, ha az egészségügyi szolgáltatásokat a gyógyszerészet vagy a gyógyszerészi szakképzés területén nyújtják, a gyógyszerészi szakma önálló gyakorlására vonatkozó engedély szükséges legalább a gyógyszerészi szakképzés egyik területén.
- 181 A Bizottság azt állítja, hogy nem fogadható el a cseh kormány azon érve, hogy a 2005/36 irányelv semmiképpen sem követeli meg, hogy a 45. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységeket önállóan végezzék, mivel Bizottság szerint ez a rendelkezés, ezzel ellenkezőleg, éppen azt követeli meg, hogy a gyógyszerészek teljes mértékben hozzáférjenek az érintett tevékenységekhez.
- 182 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a 2005/36 irányelv III. címének III. fejezetében említett szabályozott szakmák sajátos jellege magában foglalja a szakmai képesítések feltétel nélküli elismerését, és hogy a feltétel nélküli elismerés ezen irányelv egyik alapelve és alapvető célkitűzése.

- 183 A Bizottság elveti a cseh kormány azon érvelését, hogy a 2005/36 irányelv 45. cikkének (2) bekezdésével összhangban a különös készségek megszerzéséhez szükséges képzések mindenképpen helyettesíthetők kiegészítő szakmai tapasztalattal.
- 184 A Bizottság végezetül hozzáteszi, hogy még ha megállapítható lenne is, hogy a 95/2004. sz. törvény 11. §-ának (7)–(11) bekezdése nem terjed ki a 2005/36 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének c), f) és részben e) pontjában említett tevékenységekre, a cseh jog e tárgyban továbbra sem kellően világos és pontos, mivel úgy tűnik, hogy az egészségügyi szolgáltatási törvény 12. §-a (3) bekezdésének c) pontja legalább egy területen a gyógyszerészeti szakma önálló gyakorlására való jogosultságot követel meg ahhoz, hogy a gyógyszerészek bármilyen tevékenységet végezzenek.
- 185 A cseh kormány az ötödik kifogás elfogadhatatlanságára hivatkozik.
- 186 A cseh kormány szerint a Bizottság nem koherens és pontos módon jelölte meg az uniós jog állított megsértését, és a pert megelőző szakaszban nem határozta meg egyértelműen a cseh jog azon rendelkezéseit, amelyek szerinte ellentétesek a 2005/36 irányelv 45. cikkének (2) bekezdésével. Közelebbről, a keresetlevélben a Bizottság már nem említi a vyhláška č. 187/2009 Sb., o minimálních požadavcích na studijní programy všeobecné lékařství, Zubní lékařství, farmacie a na vzdělávací program všeobecné praktické lékařství (az általános orvosi, fogorvosi, gyógyszerészeti tanulmányi programok és az általános orvosi gyakorlati képzési program minimumkövetelményeiről szóló 187/2009. sz. rendelet; a továbbiakban: 187/2009. sz. rendelet), amelyre azonban a felszólító levélben az ötödik kifogás alátámasztása érdekében hivatkozott.
- 187 A cseh kormány e tekintetben, ezen kívül, az ötödik kifogás tárgyának kiterjesztésére hivatkozik.
- 188 A cseh kormány azt állítja, hogy a keresetlevél alapján sem határozható meg az állított kötelezettségszegés terjedelme, mivel az olykor a 2005/36 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének egészére, olykor pedig csak e rendelkezés c), e) és f) pontjára hivatkozik.
- 189 A cseh kormány hozzáteszi, hogy egy irányelvi rendelkezés szövegének puszta idézése nem elegendő egy kifogás egyértelmű kifejtéséhez, és hogy a Bizottságnak már a pert megelőző szakaszban meg kell jelölnie az elemzését megalapozó konkrét indokokat és érveket.
- 190 A Bizottság vitatja e két elfogadhatatlansági okot.
- 191 A Bizottság azt állítja, hogy már a felszólító levélben felrótta a Cseh Köztársaságnak, hogy nem ültette át kellően egyértelműen és pontosan a 2005/36 irányelv 45. cikkének (2) bekezdését, és hogy az indokolással ellátott véleményben a Cseh Köztársaság által e levéllel kapcsolatban megküldött észrevételekre tekintettel a 95/2004. sz. törvényre hivatkozott.
- 192 A Bizottság megjegyzi, hogy a 95/2004. sz. törvény mindenesetre már a pert megelőző eljárás kezdetétől fogva vita tárgyát képezte, és téves az az állítás, hogy a felszólító levél kizárólag a 187/2009. sz. rendeletre vonatkozott volna.
- 193 A Bizottság hozzáteszi, hogy a Cseh Köztársaság felszólító levélre vonatkozó észrevételeit követően az indokolással ellátott véleményben végül a 2005/36 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének c) és f) pontjára, valamint részben e) pontjára korlátozta az ötödik kifogás terjedelmét, és hogy e kifogás terjedelmét a keresetlevélben nem változtatta meg.
- 194 A cseh kormány azt állítja továbbá, hogy az ötödik kifogás semmiképpen sem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 195 Ami a cseh kormány által felhozott elfogadhatatlansági okokat illeti, meg kell jegyezni, hogy a felszólító levélben a Bizottság a 2005/36 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének megsértésére hivatkozott, lényegében amiatt, hogy a 187/2009. sz. rendelet „egyáltalán nem ülte[tte] át” a 45. cikk (2) bekezdésének c), f) és h)–j) pontját, és „hiányosan” ültette át a rendelkezés e) pontját.
- 196 Az indokolással ellátott véleményben a Bizottság ezzel szemben a 2005/36 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének c), f) pontjában és részben e) pontjában említett bizonyos gyógyszerési tevékenységek önálló gyakorlására vonatkozóan a 95/2004. sz. törvény 11. §-ában előírt szakképzési követelményekre hivatkozott annak alátámasztása érdekében, hogy e követelmények nem felelnek meg az említett 45. cikk (2) bekezdésének.
- 197 Az indokolással ellátott kiegészítő véleményben a Bizottság ismét hivatkozott az említett követelményekre, de annak alátámasztása érdekében, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelv 45. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
- 198 Ebből következik, hogy a felszólító levél és az indokolással ellátott vélemény között megváltozott az ötödik kifogás tárgya, és új kérdéseket vetett fel, így például azt, hogy a 2005/36 irányelv 45. cikkének (2) bekezdése valamennyi gyógyszerési tevékenységre teljeskörűen alkalmazandó-e, vagy hogy e rendelkezés lehetővé teszi-e a tagállamok számára, hogy az abban kifejezetten említetteken kívüli tevékenységek tekintetében további követelményeket írjanak elő, és adott esetben, hogy a 95/2004. sz. törvény 11. §-ának (7)–(11) bekezdése szerinti, a különös készségekre vonatkozó követelmény hatálya alá tartozó tevékenységek az említett irányelv 45. cikke (2) bekezdésének c), f) és részben e) pontjában említett tevékenységek közé tartoznak-e, vagy sem.
- 199 Így ezek az új kérdések olyan pontokra vonatkoznak, amelyek lényegesen eltérnek attól, hogy a 2005/36 irányelv említett rendelkezését átültették-e a cseh jogba.
- 200 Ennélfogva az ötödik kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A 2005/36 irányelv 45. cikke (3) bekezdése átültetésének hiányára alapított, harmadik kifogásról

A felek érvei

- 201 A Bizottság azt állítja, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelv 45. cikkének (3) bekezdéséből eredő, azon feltételekre vonatkozó kötelezettségeit, amelyek mellett a fogadó tagállamban a kiegészítő szakmai tapasztalat követelményét megkövetelik és elismerik a gyógyszerészek tekintetében.
- 202 A Bizottság mindenekelőtt megjegyzi, hogy a 2005/36 irányelv 45. cikkének (3) bekezdését ezen irányelv 45. cikkének (2) bekezdésére tekintettel kell értelmezni, amely előírja, hogy a tagállamok megkövetelhetik a gyógyszerészeket, hogy kiegészítő szakmai tapasztalattal rendelkezzenek.
- 203 A Bizottság ezt követően az ötödik kifogáshoz hasonlóan a 95/2004. sz. törvény 11. §-ára hivatkozik, amely az (1) bekezdés a) pontjában a gyógyszerészek bizonyos tevékenységeinek önálló gyakorlását kiegészítő szakképzéshez köti, illetve egy olyan követelmény teljesítéséhez, amelyet az (1) bekezdés b) pontjában a Cseh Köztársaság „kiegészítő szakmai tapasztalatnak”

nevez, de amely a gyakorlatban egy képzési program elvégzését feltételezi, amelyet csak olyan engedéllyel rendelkező intézményben lehet elvégezni, amely a kérelmező számára bizonyítványt állít ki a képzés elvégzéséről.

- 204 Következésképpen a Bizottság szerint a 11. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott „kiegészítő szakképzésre” vonatkozó követelmény az ötödik kifogásban foglaltakkal megegyező okokból nem felel meg a 2005/36 irányelvnek.
- 205 A 95/2004. sz. törvény 11. §-a (1) bekezdésének b) pontját illetően a Bizottság úgy véli, hogy e rendelkezés kétféleképpen értelmezhető.
- 206 Az említett rendelkezés értelmezhető úgy, hogy az „alternatív képzési programot” hoz létre a 95/2004. sz. törvény 11. §-a (1) bekezdésének a) pontjában említett szakképesítések megszerzése érdekében, amelyek az ötödik kifogás tárgyát képezik, amit egyébként a Cseh Köztársaság is megerősített. Ebben az esetben az említett törvény 11. §-a (1) bekezdésének b) pontja az ötödik panaszban foglaltakkal megegyező okokból ellentétes lenne a 2005/36 irányelv 45. cikkének (2) bekezdésével.
- 207 A második lehetséges értelmezés szerint úgy kell tekinteni, hogy a 95/2004. sz. törvény 11. §-a (1) bekezdésének b) pontja a 2005/36 irányelv 45. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében vett „szakmai tapasztalatra vonatkozó követelményt” ír elő. Mivel azonban a cseh jog olyan képzési program teljesítését is előírja, amelyet csak engedéllyel rendelkező intézményben lehet elvégezni, és amelyről a képzés elvégzését igazoló bizonyítványt kell kiállítani, a 11. § (1) bekezdése b) pontjának tartalma túlmutat a 45. cikk (2) és (3) bekezdésében foglaltakon.
- 208 A Bizottság szerint a 95/2004. sz. törvénynek a cseh kormány által hivatkozott 28a. §-a, összefüggésben e törvény 11. §-a (1) bekezdésének b) pontjával, tehát meghaladja a szakmai tapasztalat időtartama egyszerű elismerését.
- 209 A cseh kormány azt állítja, hogy a gyógyszerészek különös készségeire vonatkozóan a cseh jogban előírt követelmények nem tartoznak a 2005/36 irányelv 45. cikkének (2) bekezdése hatálya alá, mivel az érintett tevékenységek nem tartoznak e rendelkezés hatálya alá, és következésképpen e követelmények nem tartoznak az irányelv 45. cikkének (3) bekezdése hatálya alá sem.
- 210 A cseh kormány hozzáteszi, hogy ez utóbbi rendelkezést nem szükséges átültetni egy olyan tagállamban, amely nem rendelkezik az irányelv 45. cikkének (2) bekezdése szerinti „kiegészítő szakmai követelmény” alkalmazásáról.
- 211 Mindenesetre, még a 2005/36 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének hatályára vonatkozó kérdésektől függetlenül is, a 95/2004. sz. törvény 28a. cikke (5) bekezdésének szövege szó szerint átveszi ezen irányelv 45. cikkének (3) bekezdését, amely előírja, hogy „[a] [95/2004. sz. törvény] 11. cikk[e] (1) bekezdésének b) pontja szerinti kiegészítő szakmai tapasztalat esetén a minisztérium a megszerzett képesítés igazolásaként automatikusan elismeri a tagállam illetékes hatóságai által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az érintett személy a származási tagállamban azonos időtartamig gyakorolta a szóban forgó tevékenységet”.
- 212 Végül, ha a Bizottság úgy véli, hogy a nemzeti jogot többféleképpen lehet értelmezni, bizonyítania kell, hogy a gyakorlatban e jogot az uniós joggal ellentétes módon alkalmazzák.

A Bíróság álláspontja

- 213 A 2005/36 irányelv 45. cikkének (3) bekezdése értelmében „[h]a egy tagállam valamely gyógyszerészi tevékenység gyakorlásának megkezdését vagy gyakorlását [...] kiegészítő szakmai tapasztalathoz köti, ez a tagállam e tekintetben elegendő bizonyítékként ismeri el az érintett személy saját tagállamának illetékes hatóságai által kibocsátott olyan igazolást, amely szerint az érintett személy a kérdéses tevékenységet a saját tagállamban hasonló időtartamon keresztül gyakorolta.”
- 214 Amint arra a Bizottság rámutatott, a 2005/36 irányelv 45. cikkének (3) bekezdését ezen irányelv 45. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az utóbbi rendelkezésben említett tevékenységek megkezdését „kiegészítő szakmai tapasztalathoz” kössék. Az e 45. cikk (3) bekezdésében előírt, a származási tagállamban szerzett kiegészítő szakmai tapasztalatnak a fogadó tagállam általi elismerésére vonatkozó követelmény ugyanis csak az említett 45. cikk (2) bekezdésében említett tevékenységekre alkalmazandó.
- 215 A jelen ügyben a cseh kormány a 95/2004. sz. törvény 28a. §-ának (5) bekezdésére hivatkozik, amely előírja, hogy „[az ezen törvény] 11. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti kiegészítő szakmai tapasztalat esetén a minisztérium a megszerzett képesítés igazolásaként automatikusan elismeri a tagállam illetékes hatóságai által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az érintett személy a származási tagállamban azonos időtartamig gyakorolta a szóban forgó tevékenységet”.
- 216 Ugyanakkor a 95/2004. sz. törvény 11. §-a (1) bekezdésének b) pontja „a megfelelő képzési program szerinti kiegészítő szakmai tapasztalat megszerzésére” utal „a megfelelő szakképzési szakterület vagy a megfelelő kiegészítő szakmai tapasztalat tekintetében engedéllyel rendelkező intézményben, amely igazolást állít ki a kérelmező számára a képzés teljesítéséről”.
- 217 Így annak meghatározása érdekében, hogy a 95/2004. sz. törvény 11. §-a (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 28a. §-ának (5) bekezdése a 2005/36 irányelv 45. §-ának (3) bekezdése értelmében vett „kiegészítő szakmai tapasztalatra” vonatkozó feltételhez képest további feltételt ír-e elő, előzetesen meg kell vizsgálni, hogy a cseh jog e rendelkezései az ezen irányelv 45. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó gyógyszerészi tevékenységekre vonatkoznak-e. Márpedig ez a kérdés az ötödik kifogás részét képezi, és az mint elfogadhatatlan elutasításra került, mivel – amint az a jelen ítélet 198. pontjában megállapításra került – a Bizottság megváltoztatta ezen ötödik kifogás tárgyát, és a felszólító levél és az indokolással ellátott vélemény között új kérdéseket vetett fel. Következésképpen, mivel a pert megelőző eljárás során a Cseh Köztársaság védelemhez való jogát az említett ötödik kifogás keretében nem tartották tiszteletben, a Bíróság a hatodik kifogás keretében sem végezhet ilyen vizsgálatot.
- 218 Ennek következtében a hatodik kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

A 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjával összefüggésben értelmezett 50. cikke (1) bekezdése átültetésének hiányára alapított, hetedik kifogásról

A felek érvei

- 219 A Bizottság azt állítja, hogy a cseh kormány nem teljesítette a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjával összefüggésben értelmezett 50. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit a származási tagállam azon kötelezettségét illetően, hogy legkésőbb két hónapos

határidőn belül bocsássák rendelkezésre az e rendelkezésekben említett iratokat, amelyek benyújtását a fogadó tagállam megkövetelheti a kérelmezőtől valamely szabályozott szakma gyakorlásához. Ezek az okiratok egyrészt a kérelmező megbízhatóságára, helyes magatartására, jóhírnevére, csődjének hiányára, illetve annak bizonyítására vonatkoznak, hogy a kérelmezővel szemben nem alkalmaztak súlyos szakmai köteleességszegés vagy bűncselekmény miatti felfüggesztést vagy eltiltást, másrészt a kérelmező fizikai vagy szellemi állapotára.

- 220 A Bizottság azt állítja, hogy a cseh hatóságok által hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések nem elegendők a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjával összefüggésben értelmezett 50. cikke (1) bekezdésének helyes átültetéséhez.
- 221 Közelebbről, a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyvnek a cseh hatóságok által hivatkozott 71. §-ának (1) és (3) bekezdése, valamint 154. §-a túlságosan általános, továbbá nem kellően világos és pontos ahhoz, hogy a kérelmező számára ilyen jogot biztosítson. Ezenkívül e 154. §, amely a tanúsítvány vagy igazolás hatóság általi kiállítására vonatkozik, nem utal kifejezetten az e 71. §-ban előírt továbbítási határidőre, mivel azt írja elő, hogy ez utóbbit „megfelelően” kell figyelembe venni, és kizárólag akkor, ha annak alkalmazása „szükségesnek bizonyul”.
- 222 A szakmai képzések elismeréséről szóló törvény 33. §-ának (1) bekezdése – amely határidőt ír elő az információk tagállami hatóságok közötti rendelkezésre bocsátására – szintén nem kellően világos és pontos ahhoz, hogy az érintettek jogait biztosítsa. Ezenkívül e rendelkezés időbeli korlátozás nélkül lehetővé teszi az általa előírt egy hónapos határidő túllépését.
- 223 Az említett rendelkezés ráadásul csak az iratok tagállamok közötti kiállítására vonatkozik, míg a hetedik kifogás tárgyát képező két hónapos határidő betartása főszabály szerint a szakmát egy másik tagállamban gyakorolni kívánó kérelmező és a származási tagállama közötti kapcsolatra vonatkozik. A Bizottság e tekintetben arra hivatkozik, hogy a 2005/36 irányelv 50. cikkének (1) bekezdése nem említi kifejezetten a tagállamok közigazgatási szervei közötti közigazgatási együttműködést a kért iratok tekintetében, mivel az ilyen együttműködésről – megalapozott kétségek esetén – kifejezetten csak az említett cikk (2), (3) és (3a) bekezdése rendelkezik. A Bizottság ezért úgy véli, hogy először a fogadó tagállamnak az érintett iratokat közvetlenül a kérelmezőtől kell kérnie, akinek lehetőséget kell adni arra, hogy azokat a származási tagállam hatóságaitól az erre a célra megállapított két hónapos határidőn belül beszerezze.
- 224 A Bizottság emlékeztet arra, hogy mindenesetre, még ha a tagállamok megválaszthatják is az irányelvek végrehajtásának formáját és eszközeit, elengedhetetlen, hogy a nemzeti jog hatékonyan biztosítsa azok nemzeti közigazgatás általi teljes körű alkalmazását, valamint hogy az érintett jogi helyzet kellően világos és pontos legyen.
- 225 Ami a cseh kormány által az ellenkérelemben hivatkozott azon érveket illeti, amelyek szerint az érintett iratok a gyakorlatban más módon is beszerezhetők, a Bizottság emlékeztet arra, hogy az irányelv tényleges átültetésének ellenőrzése során nagymértékben függ az érintett tagállam által szolgáltatott információktól, és hogy e tagállamnak értesítenie kell a Bizottságot az elfogadott intézkedésekről. A fent említett új intézkedésekkel kapcsolatban azonban semmi ilyesmi nem történt.
- 226 A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a 2005/36 irányelv 63. cikke előírja a tagállamok számára, hogy az átültetés érdekében elfogadott rendelkezésekben hivatkozzanak erre az irányelvre.

- 227 A Bizottság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a hetedik kifogás a cseh kormány által előterjesztett kiegészítő észrevételek ellenére megalapozott.
- 228 Ezenkívül, a Bizottság mindenesetre úgy véli, hogy a jó hírnévre és a csődbejelentés hiányára vonatkozó bizonyítékok tekintetében, amelyekre a cseh kormány az ellenkérelmében hivatkozik, a cseh kormány nem bizonyította, hogy valamennyi szakember, főleg a szakmát munkavállalóként gyakorlók, szerepelnének a cégnyilvántartásban, vagy hogy az iratok elektronikus úton történő bekérésének lehetősége önmagában elegendő lenne, mivel nem minden személy rendelkezik szükségszerűen az elektronikus úton történő bekérés lehetőségével.
- 229 A Bizottság ezért úgy véli, hogy a hetedik kifogás megalapozott, legalábbis abban a részében, amely a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) alpontjában említett iratokra vonatkozik.
- 230 A cseh kormány a hetedik kifogás elfogadhatatlanságára hivatkozik azzal az indokkal, hogy a 2005/36 irányelv 50. cikkének (1) bekezdését a Bizottság a keresetlevélben nem említi, és hogy mindenesetre e rendelkezés nem írja elő, hogy a származási tagállam hatóságainak meghatározott határidőn belül be kellene nyújtaniuk az ezen irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjában felsorolt iratokat. Viszonzásában a cseh kormány arra hivatkozik, hogy ez az elfogadhatatlansági ok nem azon alapul, hogy a Bizottság nem emlékeztetett a 2005/36 irányelv 50. cikke (1) bekezdésének szövegére, hanem azon, hogy ezen intézmény nem fejt ki az e rendelkezés alapján a tagállamnak felrótt jogsértés terjedelmét, mivel az nem írja elő a kifogás tárgyát képező határidőt.
- 231 A Bizottság azt állítja, hogy az említett elfogadhatatlansági ok megalapozatlan, mivel azon uniós jogi rendelkezések szó szerinti idézése, amelyek megsértésére hivatkoznak, nem képezheti valamely kifogás elfogadhatóságának feltételét. Ezenkívül a hetedik kifogás a 2005/36 irányelv 50. cikke (1) bekezdésének tartalmára hivatkozik, és mindenesetre hivatkozik a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjára is, amely a jelen kifogásban szóban forgó két hónapos időszakot írja elő.
- 232 Másodlagosan a cseh kormány azt állítja, hogy a hetedik kifogás megalapozatlan.
- 233 A cseh kormány arra hivatkozik, hogy a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontja nem határozza meg azt a személyt, akire a két hónapos határidő vonatkozik, vagyis azt a személyt, akinek a származási tagállam illetékes hatósága köteles a szóban forgó iratokat az említett határidőn belül átadni.
- 234 A cseh jog mindenesetre biztosítja, hogy ezeket az iratokat a két hónapos határidőn belül átadják mind a származási tagállamból érkező kérelmezőnek, mind a fogadó tagállam illetékes hatóságának, ha e hatóság továbbította a kérelmet.
- 235 Így, amennyiben az érintett személy az, aki az említett iratok kiállítását kéri a cseh hatóságoktól, a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 154. §-át kell alkalmazni, összefüggésben az említett törvénykönyv 71. §-ának (1) és (3) bekezdésével, amely előírja a cseh közigazgatási hatóság számára, hogy a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 30 napon belül – amely határidő 30 nappal meghosszabbítható – hozzon határozatot vagy állítson ki igazolást.

- 236 Egyébiránt a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) alpontjában említett, a helyes magatartásra, a jó hírnévre vagy a csőd hiányára vonatkozó iratok a cégnyilvántartásból származó kivonat útján is rendelkezésre bocsáthatók, és azok ebben az esetben az alkalmazandó jog szerint az érintett személy kérelmére kerülnek kiállításra.
- 237 Ezenkívül a szakmai tevékenység gyakorlása felfüggesztése vagy a szakmai tevékenység gyakorlásától való eltiltás hiányát szintén az érintett kérelmére kiállított, bünyügyi nyilvántartásból származó kivonattal lehet bizonyítani.
- 238 A cégnyilvántartásból vagy a bünyügyi nyilvántartásból származó kivonat elektronikus úton is beszerezhető az érintett közigazgatási portálon.
- 239 Ami a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának e) alpontjában említett, a kérelmező fizikai vagy szellemi állapotára vonatkozó igazolásokkal kapcsolatos okiratokat illeti, azok kiállítását a zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách (a különleges egészségügyi szolgáltatásokról szóló 373/2011. sz. törvény) szabályozza. Márpedig e törvény 43. §-a (1) bekezdésének a) pontja előírja, hogy az orvosi vizsgálatra vonatkozó iratot a kérelem beérkezésétől számított tíz munkanapon belül ki kell állítani.
- 240 Így mind a cseh általános közigazgatási jog, mind pedig a cseh jog különös rendelkezései lehetővé teszik annak biztosítását, hogy az érintett személy a szóban forgó iratokat a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjával összefüggésben értelmezett 50. cikkének (1) bekezdésében megkövetelnél lényegesen rövidebb határidőn belül kapja meg.
- 241 Továbbá, ha az érintett iratokat a fogadó tagállam illetékes hatósága közvetlenül a származási tagállam illetékes hatóságaitól kéri, e hatóságoknak a szakmai képesítések elismeréséről szóló törvény 33. §-ának (1) bekezdése alapján a lehető legrövidebb időn belül be kell nyújtaniuk ezeket az iratokat.
- 242 Végül a cseh jog releváns rendelkezései kellően világosak és pontosak.
- 243 Viszónvászában a cseh kormány vitatja a Bizottság azon érveit, amelyek szerint nem tartotta tiszteletben a világos és pontos tájékoztatásra vonatkozó kötelezettséget az átültető intézkedésekről szóló értesítéskor, és hozzáteszi, hogy a 2005/36 irányelv 63. cikkének megsértése nem képezi a jelen eljárás tárgyát.
- 244 A cseh kormány azt is kifejti, hogy amennyiben egyes személyek nincsenek bejegyezve a nemzeti cégnyilvántartásba, a jó hírnevüket és az ellenük folyó csődeljárás hiányát a fizetéseképtelenségi nyilvántartásból származó kivonattal is igazolhatják, amelyet e nyilvántartás kezelőjéhez, más szolgáltatókhoz vagy az interneten benyújtott kérelmükre a kérelem benyújtásával egyidejűleg állítják ki.

A Bíróság álláspontja

- 245 Először is el kell utasítani a cseh kormány által felhozott elfogadhatatlansági okot, amely szerint a hetedik kifogás pontatlan amennyiben a 2005/36 irányelv 50. cikkének (1) bekezdésére vonatkozik, mivel e rendelkezés nem tartalmazza az e kifogás tárgyát képező iratok benyújtására előírt két hónapos határidőt.

- 246 Amint ugyanis magából az említett kifogás megfogalmazásából kitűnik, az említett rendelkezést ezen irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjával összefüggésben kell értelmezni, amelyre egyébként kifejezetten utal azon iratok és bizonyítványok meghatározása érdekében, amelyeket a fogadó tagállam a kérelmezőtől megkövetelhet, és amely két hónapos határidőt ír elő ezen iratoknak és bizonyítványoknak a származási tagállam általi benyújtására.
- 247 Másodszor, ami azt a kérdést illeti, hogy e határidőt megfelelően ültették-e át a cseh jogba, az ellenkérelemből kitűnik, hogy ez így történt mind az általános közigazgatási jog szabályai, mind pedig az ilyen iratok beszerzésére alkalmazandó különös szabályok tekintetében.
- 248 E tekintetben előzetesen meg kell állapítani, hogy a cseh kormány állításával ellentétben a 2005/36 irányelv 50. cikkének szövegéből és rendszeréből az következik, hogy ezen iratokat főszabály szerint az érintettnek kell a származási tagállam hatóságaitól kérnie.
- 249 Meg kell ugyanis jegyezni, hogy a 2005/36 irányelv 50. cikkének (1) bekezdésétől eltérően e cikk (2), (3) és (3a) bekezdése kifejezetten azokra az esetekre vonatkozik, amikor a fogadó tagállam egy másik tagállam illetékes hatóságaitól kér tájékoztatást.
- 250 Ami a cseh jog cseh kormány által említett rendelkezéseit illeti, azokból az következik, hogy abban az esetben, ha az érintett a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjában említett iratok valamelyikét a cseh hatóságoktól kéri, az általános közigazgatási jog szabályait, azaz a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyvnek az e törvénykönyv 71. §-ának (1) és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 154. §-át kell alkalmazni, amely arra kötelezi a közigazgatási hatóságot, hogy „a lehető legrövidebb időn belül”, de legkésőbb az eljárás megindításától számított 30 napon belül hozzon határozatot, amely határidő bizonyos körülmények között meghosszabbítható.
- 251 A Bizottság azonban helyesen hivatkozik arra, hogy ezek a rendelkezések pontatlanok.
- 252 A közigazgatási eljárási törvénykönyv 154. §-a ugyanis úgy rendelkezik, hogy ilyen kérelem benyújtása esetén a 71. §-ában foglalt rendelkezéseket követni kell „megfelelően”, és „amennyiben azok alkalmazása szükségesnek bizonyul”, ami némi bizonytalanságot mutat az említett 71. §-ban meghatározott határidő alkalmazásának feltételeit illetően.
- 253 Ebből következően úgy tűnik, hogy e rendelkezések nem ültették át kellően világosan és pontosan a két hónapos határidő követelményét, amely a származási tagállam illetékes hatóságait terheli abban az esetben, ha valamely személy a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjában említett iratok valamelyikét kéri.
- 254 A cseh kormány azonban az ellenkérelemben a nemzeti jog egyéb intézkedéseinek és szabályainak alkalmazására is hivatkozik, és különösen arra, hogy az érintettnek lehetősége van a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) alpontjában említett, helyes magatartását, jó hírnevét vagy a fizetéseképtelenségének hiányát igazoló iratot a nemzeti cégnyilvántartásból vagy a bünyügyi nyilvántartásból kivonat formájában kikérni, amely esetben az ilyen iratot kérelemre kell kiállítani, illetve online beszerezni. E kormány e tekintetben kifejti, hogy az illetékes nemzeti hatóságok az érintett iratot a kérelem benyújtásának időpontjában állítják ki, és hogy online kérelem esetén az érintett ezt az iratot közvetlenül letöltheti.

- 255 Ami a kérelmezőnek az ezen irányelv VII. melléklete 1. pontjának e) alpontjában említett fizikai vagy szellemi állapotára vonatkozó iratot illeti, a cseh kormány a különleges egészségügyi szolgáltatásokról szóló 373/2011. sz. törvényre hivatkozik, amelynek 43. §-a (1) bekezdésének a) pontja előírja, hogy a benyújtott kérelem beérkezésétől számított tíz munkanapon belül ki kell állítani az orvosi vizsgálatra vonatkozó iratot.
- 256 A Bizottság érvelése szerint a nemzeti jog e rendelkezései Cseh Köztársaság által be nem jelentett átültető intézkedéseknek minősülnek, így a cseh kormány nem hivatkozhat rájuk. Hozzáteszi, hogy a 2005/36 irányelv 63. cikke azt is előírja a tagállamok számára, hogy az átültető rendelkezésekben hivatkozzanak erre az irányelvre.
- 257 A Bizottság azt állítja továbbá, egyrészt, hogy a munkavállalóként foglalkoztatott személyek nem szerepelnek a cégnyilvántartásban, másrészt pedig, hogy nem elegendő az a lehetőség, hogy az iratokat elektronikus úton is lehet kérelmezni, hiszen az ilyen kérelmezésre nincs mindenkinek lehetősége.
- 258 A cseh kormány válasza szerint az érintett információk más nyilvános információs rendszereken keresztül is rendelkezésre bocsáthatóak, és az internetes hozzáférés nem az egyetlen módja azok beszerzésének.
- 259 Ezen új érvek tekintetében először is fontos emlékeztetni arra, hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése alapján a tagállamok kötelesek elősegíteni a Bizottság feladatainak teljesítését, amely az EUSZ 17. cikk (1) bekezdése szerint különösen azt jelenti, hogy a Bizottság gondoskodik az EUM-Szerződés rendelkezéseinek és az az alapján az intézmények által hozott rendelkezések alkalmazásáról. Tekintetbe kell venni különösen azt a tényt, hogy a valamely irányelv tényleges végrehajtásának biztosítására irányuló nemzeti rendelkezések helyes gyakorlati alkalmazásának ellenőrzése során a Bizottság, amely e tárgyban nem rendelkezik saját vizsgálati jogkörrel, nagymértékben függ az esetleges panaszosoktól vagy az érintett tagállamtól kapott információktól (2021. szeptember 2-i Bizottság kontra Svédország [Szennyvíztisztító telepek] ítélet, C-22/20, EU:C:2021:669, 144. pont).
- 260 Az EUMSZ 258. cikk szerinti kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással összefüggésben a bizonyítási teherre vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottságnak kell bizonyítania az állított kötelezettségszegés fennállását. A Bizottságnak kell az e kötelezettségszegés fennállásának vizsgálatához szükséges bizonyítékokat a Bíróság előtt bemutatnia, anélkül hogy bármiféle vélelemre támaszkodhatna (2021. szeptember 2-i Bizottság kontra Svédország [Szennyvíztisztító telepek] ítélet, C-22/20, 143. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, EU:C:2021:669).
- 261 Márpedig a jelen ügyben a Bizottság által a válaszában hivatkozott érvek alapján nem lehet megfelelően alátámasztani, hogy a cseh kormány által az ellenkérelem szakaszában hivatkozott nemzeti jogi intézkedések és szabályok – amelyekről megállapítható, hogy az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártá előtt alkalmazhatók voltak – miért nem elegendőek a 2005/36 irányelv VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjában említett iratok benyújtására előírt két hónapos határidő megfelelő átültetéséhez.
- 262 Következésképpen a hetedik joglapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A 2005/36 irányelv 51. cikke (1) bekezdése átültetésének hiányára alapított, nyolcadik kifogásról

A felek érvei

- 263 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelv 51. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, amely előírja, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságának egy hónapos határidő áll rendelkezésére a szakmai képesítések elismerése iránti kérelem beérkezésének visszaigazolására, és adott esetben a kérelmezőnek a hiányzó iratokról való tájékoztatására.
- 264 A Bizottság úgy véli, hogy a 2005/36 irányelv 51. cikke (1) bekezdésének a cseh jogba történő átültetése nem kellően világos és pontos.
- 265 Közelebbről, a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 45. §-ának (2) bekezdése nem biztosít a kérelmezőnek önálló jogot arra, hogy meghatározott határidőn belül tájékoztatást kapjon az esetlegesen hiányzó iratokról.
- 266 E törvénykönyv 47. §-ának (1) bekezdése csak azt a kötelezettséget írta elő, hogy az érintett személyt „a lehető legrövidebb időn belül” tájékoztatni kell a kérelme alapján megindult eljárásról.
- 267 Az említett törvénykönyv 71. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján az érintett közigazgatási hatóság jogosult a törvénykönyvben előírt egy hónap után határozatot hozni.
- 268 A cseh kormány azt állítja, hogy a nyolcadik kifogás nem megalapozott, mivel a cseh jog a 2005/36 irányelv 51. cikke (1) bekezdésével összhangban előírja, hogy az érintett személyt egy hónapon belül tájékoztatni kell az eljárás megindításáról, és visszaigazolást kell számára küldeni a kérelem beérkezéséről.
- 269 A cseh kormány azt állítja, hogy a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 47. §-ának (1) bekezdése szerint az érintett közigazgatási hatóság az eljárás megindítására irányuló kérelemről „a lehető legrövidebb időn belül” köteles tájékoztatni az eljárásban részt vevő valamennyi felet, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy ez a „határidő” csak néhány nap lehet, amint azt a cseh bíróságok is megerősítették.
- 270 A hiányzó iratokra vonatkozó tájékoztatást illetően a cseh kormány hozzáteszi, hogy a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 45. §-ának (2) bekezdése alapján az érintett közigazgatási hatóság segítséget nyújt a kérelmezőnek a kérelme esetleges hiányosságainak pótlásában, és ennek érdekében észszerű határidőt biztosít számára.
- 271 A cseh kormány továbbá arra hivatkozott, hogy a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 6. §-ának (1) bekezdése előírja, hogy a közigazgatási hatóságnak „indokolatlan késedelem nélkül” kell elintéznie a szóban forgó ügyet.
- 272 A cseh kormány megjegyzi továbbá, hogy a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 71. §-ának (1) és (3) bekezdése szerint az említett közigazgatási hatóság köteles „a lehető legrövidebb időn belül”, vagy ha ez nem lehetséges, „30 napon belül” határozatot hozni.

- 273 A cseh kormány tehát úgy véli, hogy a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv rendszeréből következik, hogy a kérelmezőt már jóval a 2005/36 irányelv 50. cikkének (1) bekezdésében előírt egy hónapos határidő lejárta előtt tájékoztatni kell a kérelmének esetleges hiányosságairól.
- 274 A cseh kormány hozzáteszi, hogy a Bizottság állításával ellentétben az e tárgyra vonatkozó nemzeti rendelkezések világosak és összhangban vannak ezzel az irányelvvel, és hogy mindenesetre az említett intézmény feladata annak bizonyítása, hogy a gyakorlatban a cseh jogot az uniós joggal ellentétes módon alkalmazzák.
- 275 A cseh kormány arra is emlékeztet, hogy a tagállam nem köteles az irányelv rendelkezéseit kifejezetten átvenni a nemzeti jogrendjébe annak megfelelő átültetéséhez, és hogy az átültetéshez egy általános jogi kontextus megteremtése is elegendő lehet.
- 276 Végül a cseh kormány azzal érvel, hogy semmilyen gyakorlati nehézségről nem volt tudomása ebben a tekintetben.

A Bíróság álláspontja

- 277 A 2005/36 irányelv 51. cikkének (1) bekezdése egy hónapos határidőt ír elő a fogadó tagállam illetékes hatósága számára a szakmai képzések elismerése iránti kérelem beérkezésének visszaigazolására és a kérelmező tájékoztatására annak esetleges hiányosságairól.
- 278 Márpedig a cseh kormány által hivatkozott jogszabályi rendelkezések egyáltalán nem tartalmaznak ilyen rendelkezést.
- 279 Közelebbről, ami a cseh kormány által hivatkozott általános közigazgatási jog szabályait illeti, meg kell állapítani, hogy a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 71. §-a, amelynek értelmében a cseh hatóságnak „a lehető legrövidebb időn belül”, de legkésőbb a kérelem benyújtásától számított 30 napon belül határozatot kell hoznia, amely bizonyos körülmények között meghosszabbítható, nem ülteti át a 2005/36 irányelv 51. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeket, hiszen nem utal sem a kérelem beérkezésének visszaigazolásra, sem pedig az esetlegesen hiányzó iratokról való tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségre. Ezen túlmenően, a 71. § minden esetben lehetőséget ad arra, hogy a közigazgatás egy hónapot meghaladó határidőn belül döntsön a kérelemről.
- 280 Ami a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 45. §-ának (2) bekezdését illeti – amely szerint a közigazgatási hatóságnak segítséget kell nyújtania a kérelmező számára a kérelem hiányosságainak pótlásában, és erre „ésszerű határidőt” kell biztosítania – ez sem elegendő a 2005/36 irányelv 51. cikkének (1) bekezdésében foglalt pontos követelmények teljes körű átültetéséhez.
- 281 Ugyanez a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv 6. §-ának (1) bekezdésére is érvényes, amely szerint a közigazgatásnak „indokolatlan késedelem nélkül” kell elintéznie a kérelmet, valamint 47. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a közigazgatási hatóság az eljárás megindításáról „a lehető legrövidebb idő belül” köteles tájékoztatni az általa ismert „összes résztvevőt”, mivel ezek a rendelkezések sem felelnek meg a 2005/36 irányelv 51. cikkének (1) bekezdésében foglalt pontos követelményeknek.
- 282 Végül a cseh kormány azon érve, amely szerint a cseh jog a gyakorlatban nem okoz nehézségeket, nem képes ellensúlyozni a kellően világos és pontos átültetés hiányát, amint arra a jelen ítélet 148. pontja rámutat.

- 283 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelvből eredő kötelezettségeit, mivel nem fogadta el ezen irányelv 51. cikke (1) bekezdésének megfelelően az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságának egy hónapos határidő álljon rendelkezésére a szakmai képesítések elismerése iránti kérelem beérkezésének visszaigazolására, és adott esetben a kérelmezőnek a hiányzó iratokról való tájékoztatására.
- 284 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2005/36 irányelvből eredő kötelezettségeit, mivel nem fogadta el:
- a 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdése g) és h) pontjának megfelelően az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai meghatározzák az alkalmazkodási időszakot teljesítő vagy az alkalmassági vizsgára készülő személyek jogállását;
  - a 2005/36 irányelv 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy az állatorvosok és az építészmérnökök a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett nyújthassanak szolgáltatásokat;
  - a 2005/36 irányelv 51. cikke (1) bekezdésének megfelelően az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságának egy hónapos határidő álljon rendelkezésére a szakmai képesítések elismerése iránti kérelem beérkezésének visszaigazolására, és adott esetben a kérelmezőnek a hiányzó iratokról való tájékoztatására.

A költségekről

- 285 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (3) bekezdése értelmében részleges pernyertesség esetén a Bíróság elrendelheti, hogy mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Mivel a Bíróság csak részben adott helyt a Bizottság keresetének, úgy kell határozni, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Cseh Köztársaság nem teljesítette a 2013. november 20-i 2013/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből eredő kötelezettségeit, mivel nem fogadta el:**
- a módosított 2005/36 irányelv 3. cikke (1) bekezdése g) és h) pontjának megfelelően az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai meghatározzák az alkalmazkodási időszakot teljesítő vagy az alkalmassági vizsgára készülő személyek jogállását;
  - a módosított 2005/36 irányelv 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy az állatorvosok és az építészmérnökök a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett nyújthassanak szolgáltatásokat;
  - a módosított 2005/36 irányelv 51. cikke (1) bekezdésének megfelelően az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságának egy hónapos

határidő álljon rendelkezésére a szakmai képesítések elismerése iránti kérelem beérkezésének visszaigazolására, és adott esetben a kérelmezőnek a hiányzó okiratokról való tájékoztatására.

- 2) A Bíróság a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) Az Európai Bizottság és a Cseh Köztársaság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások